

Inc. 1700 = GW. 2872

[Magnum, J. Fust i. P. Schaeffer med III 1467r]

Inc. 1700

29, Gruppe 1.

14890-14900

ciparitätă cu prilejul semicentenarului reanexării
națională 1928. (X, 793 S. mit Abb.) 4° [1878-19
Lebens.] | Analele Dobrogei. Anul 9. 1928, Vol.
Enth. einen deutschen Aufsatz S. 527-562.
14890 **Feitgabe.** Der Oberlausitzischen Gesellschaft
150jähr. Bestehens dargebr. vom Verein f. Geschid
Geschichte Schlesiens; Görlitz: H. Tzschajchel in A

Ercheint zugl. in der Zeitschrift d. Vereins f. Geschichte
Granier, 1929.
Königsberger deutsche **Forschungen.** H. 5 s. E b
Schweiz. Gr. 16.
Erschaffte **Frühdrucke.** Nr 1. Straßburg: Heitz &
i. Geisb. Gr. 1.
Geistesheben. <Führende Geister.> Bd. 8 f. B
14891 **Gesetz und Ordenunge** der loblichen und
burg. (Nach d. Unicum in d. Stiftsbibliothek zu
Röp. Nr 14.) Straßburg: Heitz & Cie [1928].
Erschaffte Frühdrucke. Nr 1 = Veröffentlichunge
5 -;

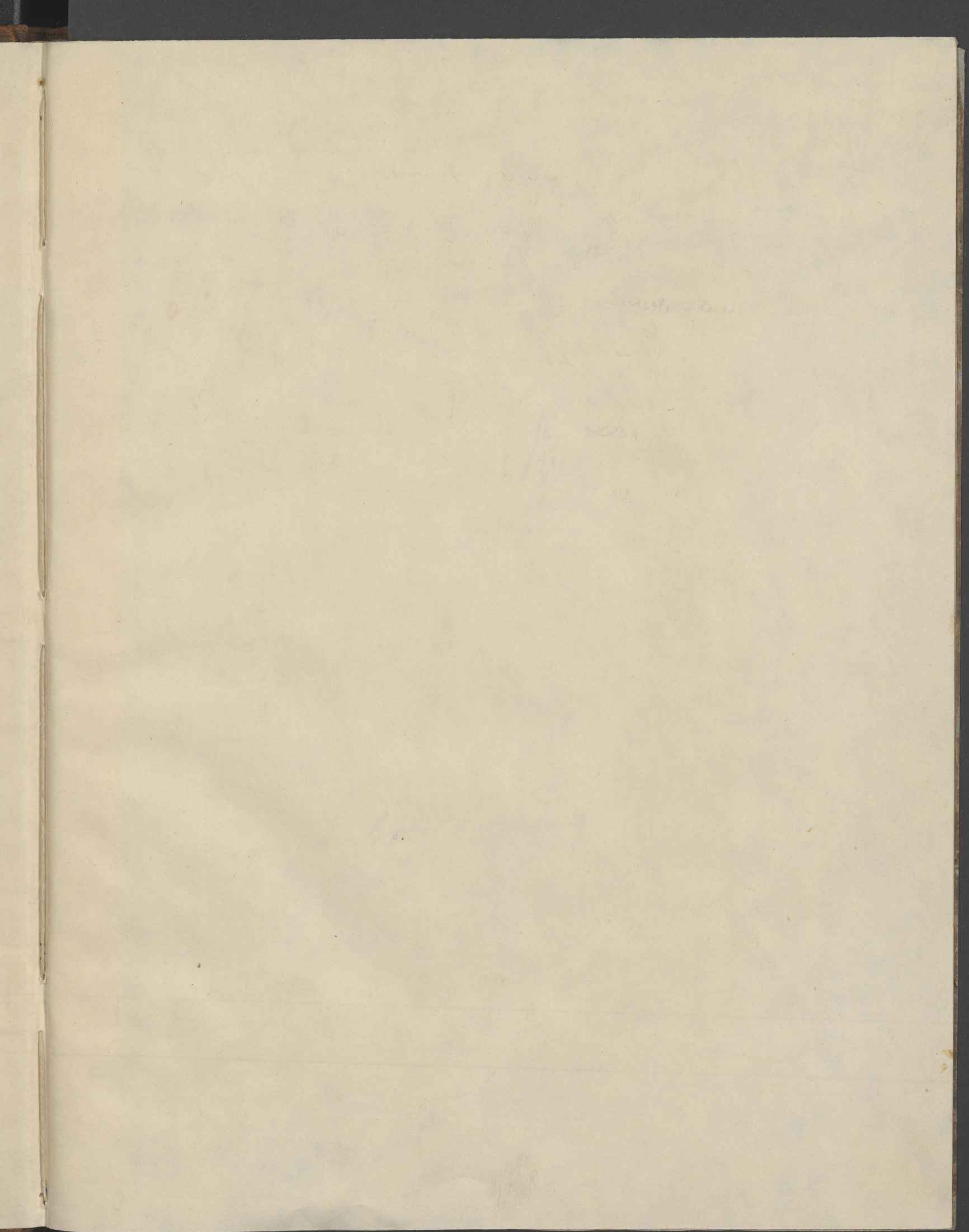
Sammlung **Göjchen** f. **Eisenhans:** Psycholo
Eletr. Welten (1010). Gr. 23; **Niese:** Das au
(499). Gr. 23; **Dertmann:** Recht d. bürg. G
14892 [Joseph] **Kürschners Handlexikon**
neubearb. Aufl. (Neubearb. [von] [Ernst] G
(IV S., 1782 Sp., 32 Taf.) 16°
Wisher u. d. Z.: **Kürschners Zeichentou
Drücker Heimatbücherei.** 2 f. **Wittner:** Zn
14893 **Der Heimatspiegel.** Jahrbuch d. Jglt
Göth. Jg. 1. 1929. Jglau: H. Rojja in K

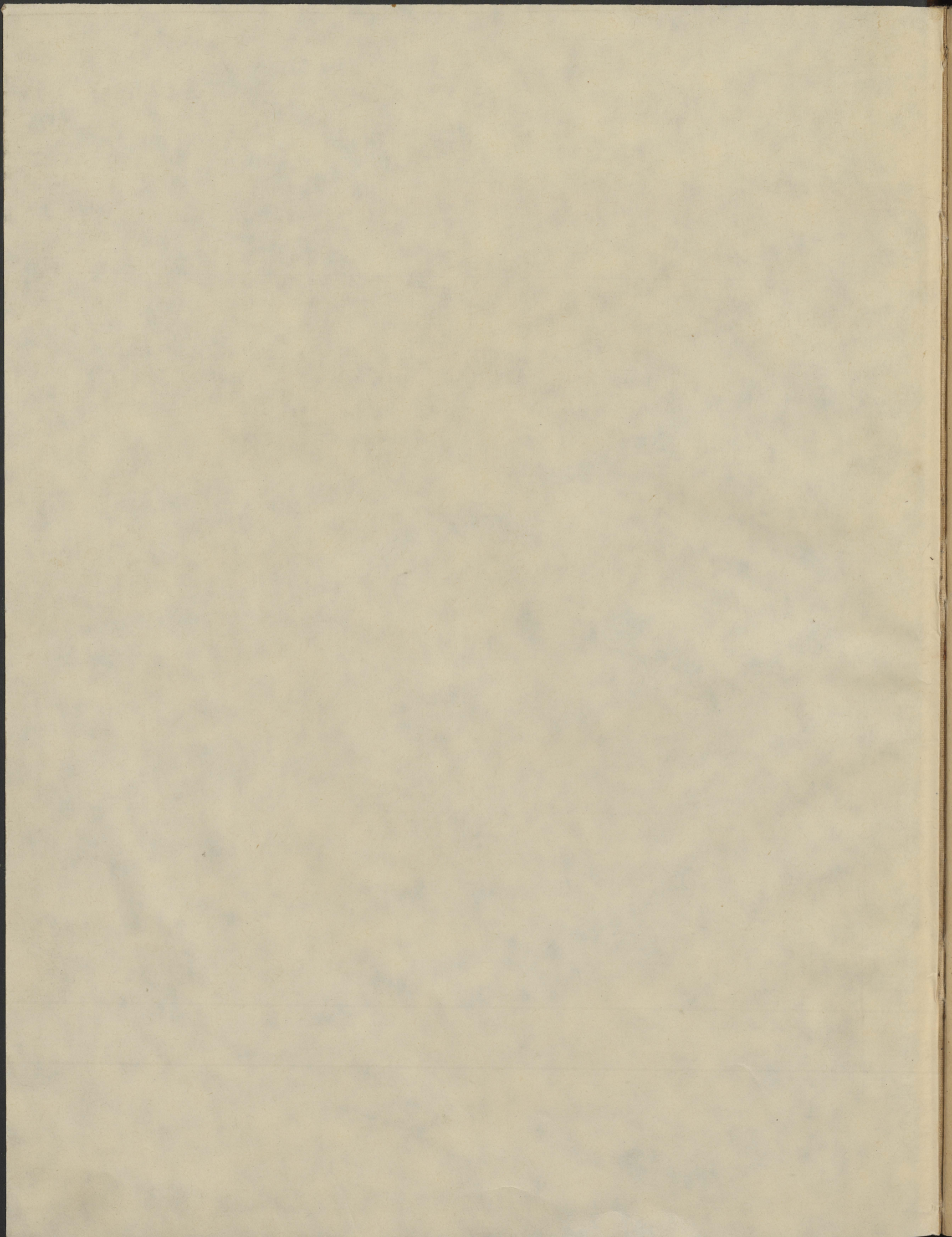
14894 **Ostmärktischer Hochschulkalender.** Hrsg.
Erich **Killus.** 1929/30. (Königsberg: Selbst
tus-Universität 1929). (207 S. mit Abb., meh
14895 **Salzburger Hochschulkalender.** Hrsg. v
d. phil.-theol. Hochschule Salzburg. Jg. 3. 1
(117 S., 4 Taf.) fl. 8°
14896 **Kochler & Volckmar:** Das wertvolle
Bücher deutscher Schriftsteller sowie deuts
Autoren. 2., verb. u. verm. Aufl. Leipzig: K
(196 S.) gr. 8°
14897 **Krüss, H(ugo) A[ndres]:** Zur Geschic
Berlin in den letzten dreissig Jahren. Berlin:

Aus: Essays offered to Herbert Putnam. New H
14898 **Mamerow, Wilhelm:** Schreiben na
(Waren i. M., Kirchenstr. 18: W. Mamerow
Miniatur-Bibliothek. 341 f. **Selß:** Mager
14899 **Moser, Otto v(on):** Der Weltkrieg und
zeit. (Vortrag.) Stuttgart: Ch. Belfer (192
Aus **Natur und Geisteswelt.** Bd 46 f. **Wei
Politik und Kultur.** S. 7 f. **Schweigl:**
Jenaer akademische **Reden.** H. 8 s. **Zah
Breitensteins Repetitorien.** Nr 1
14900 **Riebes, Ernst:** Geschlechtsleben
Gräte & Unzer 1929. (23 S.) gr. 8° = Sch
Königsberg Pr. H. 3.
**Schriften der Königlichen Deutschen G
Riebes.** Gr. 1.
**Schriften der Industrie- und Handelskam
delsgebräuche.** Gr. 24.

830

- tipărită cu prilejul semicentenarului reanexării Dobrogei. Bukarest: Cultura națională 1928. (X, 793 S. mit Abb.) 4° [1878—1928, Dobrukscha, 50 Jahre rumän. Lebens.] Anale Dobrogei. Anul 9. 1928, Vol. 1. Preis nicht mitgeteilt.
 Enth. einen deutschen Aufsatz S. 527—562.
- 14890 Festgabe.** Der Oberlausitzischen Gesellschaft d. Wissenschaften zur Feier ihres 150jähr. Bestehens dargeb. vom Verein f. Geschichte Schlesiens. Breslau: Verein f. Geschichte Schlesiens; Görlitz: H. Tschaschel in Komm. 1929. (III, 153 S.) gr. 8°
 nn 4—
 Ercheint zugl. in der Zeitschrift d. Vereins f. Geschichte Schlesiens. Bd 63. Breslau, Trendelt & Granier, 1929.
- Königsberger deutsche Forschungen.** H. 5 s. E b e r l e: Theatergeschichte d. innern Schweiz. Gr. 16.
- Elßässische Frühdrucke.** Nr 1. Straßburg: Heitz & Cie. [1929]. gr. 8°
 f. Gej a b. Gr. 1.
- Geisteshelden.** (Führende Geister.) Bd 8 f. B r a n d l: Shakespeare. Gr. 14.
- 14891 Gesetz** und Ordnungen der loblichen und hochberümpfte Freyen statt Straßburg. (Nach d. Unicum in d. Stiftsbibliothek zu Einsiedeln, Nr 1014—16. Schmidt, Rep. Nr 14.) Straßburg: Heitz & Cie [1928]. (11 S. mit Abb.) gr. 8° [Kopft.] = Elßässische Frühdrucke. Nr 1 = Veröffentlichungen d. Elßäss. Bibliophilen Gesellschaft. 5 —; Fr. 30 —; f. Mitgl. 3 —, Fr. 18 —
- Sammlung Gödken** f. E l e n h a n s: Psychologie u. Logik (14). Gr. 8; K i e b i t z: Elektr. Welken (1010). Gr. 23; K i e s e: Das autogene Schweiß- u. Schneidverfahren (499). Gr. 23; D e r i m a n n: Recht d. bürg. Gesetzbuches (324). Gr. 3.
- 14892** [Joseph] K ü r s c h n e r s **Handlexikon** für alle Wissensgebiete. 10., vollst. neubearb. Aufl. (Neubearb. [von] [Ernst] E n t r e f.) Stuttgart: Union [1929]. (IV S., 1782 Sp., 32 Taf.) 16° Zw. 3.80
 Bisher u. d. T.: Kürschners Taschenconversationslexikon.
- Brüder Heimatbücherei.** 2 f. B i t t n e r: Zwischen Tonz u. Konnsbarch. Gr. 18.
- 14893 Der Heimatpiegel.** Jahrbuch d. Zglauer Sprachinsel. Hrsg. von Ignaz G ö t t h. Jg. 1. 1929. Zglau: H. Koffa in Komm. (1929). (165 S., mehr. Taf.) 8°
 nn 3—
- 14894** Dsmärktischer **Hochschulkalender.** Hrsg. von Richard S c h u b e r t, zgeßt. von Erich K i l l u s. 1929/30. (Königsberg:) Selbstverlag (Freie Studentenschaft d. Albertus-Universität 1929). (207 S. mit Abb., mehr. Taf.) 8° nn — 60
- 14895** Salzburger **Hochschulkalender.** Hrsg. von d. Deutschen Studentenschaft an d. phil.-theol. Hochschule Salzburg. Jg. 3. 1929/30. (Salzburg: A. Pustet 1929). (117 S., 4 Taf.) fl. 8° 1—
- 14896-Koehler & Volekmar:** Das wertvolle deutsche Buch. Eine Auswahl guter Bücher deutscher Schriftsteller sowie deutscher Übersetzn bekannter ausländ. Autoren. 2. verb. u. verm. Aufl. Leipzig: Koehler & Volekmar A. G. & Co. [1929]. (196 S.) gr. 8° p — 50
- 14897 Krüss, H(ugo) A[ndres]:** Zur Geschichte der [Preuss.] Staatsbibliothek zu Berlin in den letzten dreissig Jahren. Berlin: W. de Gruyter & Co. 1929. (16 S.) 8°
 1—
- Aus: Essays offered to Herbert Putnam. New Haven: Yale University Press 1929.
- 14898 (Mamerow, Wilhelm):** Schreiben nach der Natur! Die moderne Schrift. (Waren i. M., Kirchenstr. 18: W. Mamerow 1929.) (4 S.) 8° [Kopft.] × — 20
- Miniatur-Bibliothek.** 341 f. S e l f: Magen-Krankheiten. Gr. 5.
- 14899 Moser, Otto v(on):** Der Weltkrieg und die akademische Jugend der Nachkriegszeit. (Vortrag.) Stuttgart: Ch. Belfer (1929). (36 S.) 8° 1—
- Aus **Natur** und Geisteswelt. Bd 46 f. W e i n e l: Gleichnisse Jesu. Gr. 2.
- Politik** und Kultur. H. 7 f. S c h w e i g l: Bolschewismus. Gr. 4.
- Jenaer akademische **Reden.** H. 8 s. Z a h n: Kampf mit d. Urwald. Gr. 21.
- Breitensteins **Repetitorien.** Nr 19 s. T r u n k e l: Botanik. Gr. 6.
- 14900 Riebes, Ernst:** Geschlechtsleben und Kultur. (Vortrag.) Königsberg: Gräfe & Unzer 1929. (23 S.) gr. 8° = Schriften d. Kgl. Deutschen Gesellschaft zu Königsberg Pr. H. 3. 1—
- Schriften** der Königlichen Deutschen Gesellschaft zu Königsberg Pr. H. 3 s. Riebes. Gr. 1.
- Schriften** der Industrie- und Handelskammer Breslau. H. 14 s. Breslauer H a n - d e l s g e b r ä u c h e. Gr. 24.

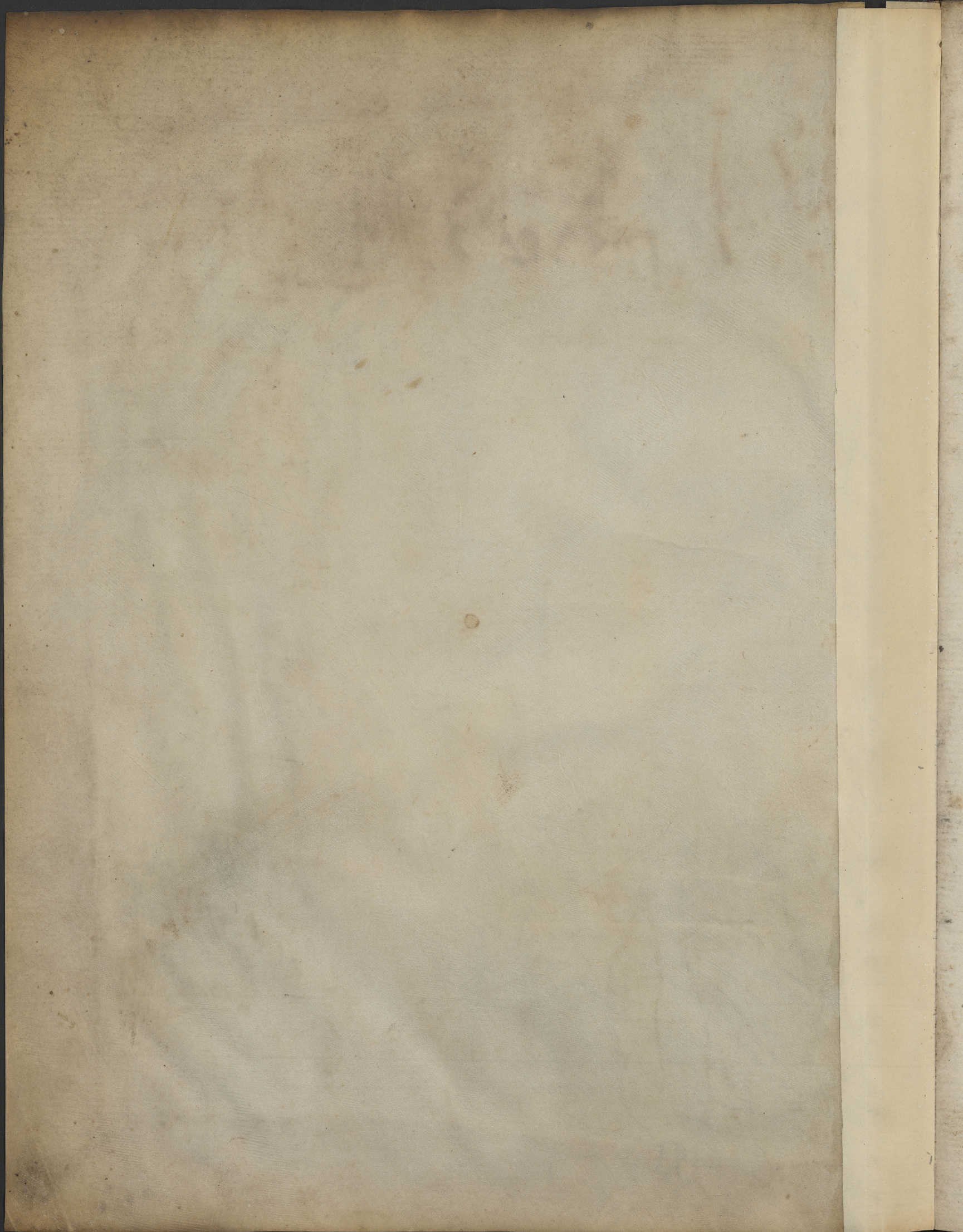

1
Juni. 1700

Aug

Augustus de arte predicandi

R III 340

Canon pro recommendatione huius famosi operis siue libelli sequē-
tis. de arte predicandi sancti augustini.

Qum sit res. nō solū nimis presumptuosa. Verū etiā plimū piculo-
sa. ante velle docere q̄ discē. ante impitoy m̄grim. q̄ doctoy
discipulū fieri. et sic. ante discipulatū. sibi vsurpare magisteriū. ma-
xime in templo dei. siue in scolis saluatoris. vbi. de maximis rebus
loquendū siue dicendū est. quas. ad hoim salutē. nec tempoream
sed eternaz. referre debemus. quibz scilicet liberam̄ ab eternis ma-
lis. et ad eterna puenimus bona. teste augustino in quarto de do-
ctrina xp̄iana. Ideo. magnope curandū est. omibz ibidem docere
siue p̄dicare volentibz. quō ipi. p̄discendo noscē queant. non solū
ea. que in dictis xp̄i scolis. docenda sūt siue dicenda. sed etiā. mo-
dū ipm dicendi. op̄i p̄dicacōis congruentē. et qui ecclesiasticū de-
cet doctore siue informatore. Cū tamē sepe. nō tam illa que dicūt.
q̄ modus ipse quo dicuntur. ipos auditores moueat ⁊ attendat.
q̄ vtiqz. in dictis scolis xp̄i. maxie necessariū est. vbi nō sufficit so-
lū docere. s̄ etiā oportet auditores. ad agenda que doct̄a sūt. mo-
uere. q̄ quidē. scdm̄ augustinū vbi sup̄. ipō mō dicendi maxime
fieri solet. Quare de quolibet p̄dicatore loquēs item augustinus.
in p̄allegato libro. ait. Is. q̄ alios docere voluerit. debet nō solū oīa
que docenda sūt discere. s̄ et. facultatē dicendi ut docet virū eccle-
siasticū. studio cōpare. Cui rei. scdo loco mēorate. scilicet. facultā-
ti dicendi. ut ecclesiasticū docet informatorez. a multis viris hodie
p̄dicare presumentibz nō satis studiū impensū esse arbitror. vnde
m̄ fallar. et hoc accidit. q̄ eoz labor p̄dicacōis min⁹ in pplō fructi-
ficare cernit. Cū autē ego. qualiscūqz p̄dicatoy hūilis adiutor.
iam dictū dicendi modū. operi p̄dicacōis agruū. et tam merito
diligenti studio compandū. optare atqz cupere. in mltoz p̄sertim
p̄dicatū noticiā puerire. Et. ut id efficē possem. opam meā dilige-
tem. ad hoc impendē. volūtarius et patissimus essem. atqz nō me-
diocre sollicitudinē habere inuestigādi. ex cuius sancti et autentici
doctoyis scripturis ⁊ doct̄inis. id fieri possz. Venit post multa talis
mee sollicitudinis tpa. in manus meas. dictus liber prefati vene-
randi antistitis sancti augustini. de doctrina scz xp̄iana. Cuius. cū
quartū et vltimū p̄ciale libru. diligēter p̄legerē. et ibi. de eloquē-
tia ecclesiastica. et de p̄memorato dicendi mō. plim̄a vtilia documē-
ta inuenirē. quūmo. ipm totū. de modo p̄dicādi tractare cernere.
valde atqz ardēter iam desiderabā. q̄ plim̄i sacerdotes seclares et
religios p̄dicare volētes. saltē eundē quartū. ad sui directōnē ha-
berēt. Quare id ipm in p̄te mea. et quātū in me ē. p̄curare cupiēs.

Jan. 1957

ipsum longe lateq; famauit atq; laudauit. et ad eius desiderium. iam plurimos accendi et puocauit. atq; ad eundem sibi comparandum. non mediocriter instigauit. Et. ut eorundem in hac parte desiderium. amplius impleri procurarem. per communicandi exemplaris promptam administrationem. non sine causa. eundem quartum. tanq; de huiusmodi modo predicandi ut profertur. seorsum et singulariter tractantem. et hoc ipso ab alijs tribus peculiaribus libris se precedentibus. non parum differentem curauit. in usum suum proprium. ab eisdem alijs se precedentibus segregare. ipsumq; in hac re. seorsum assumere quibuscumq; communicandum. pro singularissimo famoso et autentico breui libello. de arte et modo predicandi. sicut et vere totus est. et non inconuenienter nominari poterit. Quam quidem eius ab alijs segregationem. ideo non inconuenienter fieri posse existimaui. cum id. in quodam notabili et satis antiquo spirensis ecclesie libro. de ecclesiastica eloquentia tractante. filiter factum esse reperim. necnon etiam et maxime ideo. ne quicquam sacerdotes. precedentium trium librorum. vel plenitudine vel preciositate deterrerent. quo minus. hunc quartum omnibus predicare cupientibus merito amplectendum. ipsi sibi comparare curarent. Melius enim iudicauit. hunc quartum. solum habere. quam propter alios precedentes. etiam ipsum negligere. cum tamen. ipse quartus solus. ad modum predicandi etiam siue alijs precedentibus. vnicuique satis notabiliter poterit deservire. Dignum autem nichilominus per omnia iudicauit. quod in communem utilitatem ecclesiasticam. prius operam multam impendere. ut hunc eundem utilem et omnipotens dignum libellum. correctum habere possem. ut sic. post eius correctionem. omnibus habere cupientibus. vtilius ipsum communicare valerem. feci ergo deo teste magnam pro eius correctione diligentiam. ita. quod omnia exemplaria. que in studio heidelbergensi. necnon in spira. et in wormacia. atq; tandem etiam in argentina. in vllis libraribus reperire potui. diligentem proinde respexi. Et cum inter hec. experimento discerem. quod idem liber augustini. raro inueniretur. etiam in magnis et preciosis libraribus. Et adhuc rarius. de vllis ex eisdem libraribus. ad rescribendum poterit haberi. Atq; etiam. quod peius est. rarissime correctus siue emendatus inibi queat reperiri. Idcirco permotus fui. ad hoc studiosius laborare. ut secundum exemplar meum. tanto nunc studio et labore quantum saltem potui correctum. dictus libellus. sic et taliter in breui tempore multiplicari possit. ut. ad plurimorum usum. et ad communem profectum ecclesiasticum. facile et scito pueniret. Quam propter. cum nullo alio modo siue medio. id expediri posse iudicarem. discreto viro Johanni fust incole maguntinensi impressorie artis magistro. modis omnibus persuasi. quatenus ipse assumere dignaretur onus et laborem. multiplicandi hunc libellum

3

per viam impressiois. exemplari meo pre oculis habito ut sic. cu
ipe breui in tpe. eudem libellu. ad magna numerositate multiplicas
ret. quicunq; sacerdotes seculares vel religiosi. ad quoz noticiam
eius laus fama et amedatio. sollicitudine mea vel alioz interueni
ente. vel iam puenit. vel adhuc in futuru pueniet. qd. in pre mea
minime negligā quāto eius pcurare. apud eudē mgrm. huiusmo
di libellu inuenire. et sibi queant apare. qd. ammodo poterūt sine
difficultate. Quinimo. cu multiplici eoz comoditate et vtilitate.
Nam pmo vix vlla alia via. possent eū habere correctiore. qz apud
eundē artificē. ex causa hic pmissa. Et nichilominus secūdo. apud
ipm. habebūt retro libellu. amplissimā eius tabulā alphabeticā ma
gno cū studio elaboratā. Et insup ter cō. post tabulā. duas figuras.
pncipaliorē materiā libri. sumarie et ordinatissie ppendentes. cū
sufficienti remissione. Que quidē tabula et figure. toto ipius libri
picio. digne sūt habende. qz reddūt ipm. ad sui vsum expedicoem.
quymmo eas cū dicto libello habentes. nō parū gaudebūt de ml
tis laboribz. per me in eodē. nō puo tpe factis. Sciat aut quisq;. hūc
libellu a dicto artifice apans. q ille alphabeti lrē tam simplices
qz duplicate. ab extra per margines minores posite. deseruiūt pro
iam dicta tabula libelli. q. ad easdem lrās remittat per singula pun
cta. ut sic. vnūquodq; in hoc libello et tentoz. ad vota cū placuerit
cito possit repiri. et nichilominus per remissionē varietatē siue plu
ralitatē. pateat. quid. in diuersis eiusdem libelli passibz. nonūquaz
de eisdem pūctis et lineas. quod plurimū proderit. fructuose in eo
studere volentibz. et c. **Explicit plogus.**

4

Hoc opus nostrū qđ m̄scribit̄ de doctrina xp̄iana.
in duo quedaz fuerā prima distribucoe paratus.
Nā post phemiū quo r̄ndi eis qui hoc fuerāt rep̄s
henfuri. Due sūt res in q̄s quibz m̄itur ois tractacō
scripturaz. modus inuēndi q̄ intelligenda sūt.
et modus p̄ferēdi q̄ intell̄ca sūt. De inuēnto p̄ul.
de p̄ferēdo postea disseremus. Quia ḡ tē inuēnto m̄lta iā dixim?
et tria de hac vna pte volumia absolui? : adiuuāte dño de p̄ferē
do pauca dicemus. ut si fieri potuerit vno libro cuncta claudamus.
totūq; hoc opus q̄tuor voluminibz t̄m̄et̄. Primo itaq; expectat̄
cōz legentiū qui forte me putāt. rethorica daturū esse p̄cepta. que
in scolis secularibz et didici et docui. ista p̄locucōe phibeo. at; ut a
me nō expectent̄ admoneo. Non q̄ nichil habeāt vtilitatis. s; q̄ si
quid habet seorsuz discendū est. si cui fortassis bono viro etiaz hęc
vacat discere. non autēz a me vel in hoc ope vel in aliquo alio res
quirendū. Nam cum p̄ artem rethoricā et vera suadeant̄ et falsa.
quis autēz dicē aduersus mendaciū in defensoribz suis in mem
debē consistere veritatez. ut videlic; Illi qui res falsas p̄suadere cor
nātur nouerint auditorē vel benuolū vel attentū ul' docilez phe
mio facē. isti autēz non nouerint. Illi falsa breuit̄ apte verifit̄. et
isti vera sic narrēt ut audire te deat. intelligē non pateat. credere
postremo non libeat. Illi fallacibz argumentis veritatez oppugnēt.
asserant falsitate. Isti nec vera defendē nec falsa valeant refutare.
Illi aīos audientiū in errore mouētes impellentēsq; dicendo terrez
ant. cōtristēt. exhilarēt. exhortētur ardent̄. isti p̄ veritate frigidī
lentiq; dormitēt. quis ita despiat ut hec sapiat. Cū ergo sit in me
dio posita facultas eloquij que ad p̄suadenda seu praua seu recta
valet plurimū. cur nō bonoz studio p̄parctur ut militet veritati si
eam mali ad obtinendas puerfas vanas q; causas in vsus iniqui
tatis et erroris vsurpant. Sed quēcūq; sūt de hac re obsuacōnes
et p̄cepta. quibz cū accedit in vobis plurimis ornamētis q; voboz
exercitacōis lingue sollertissima consuetudo. fit illa que facundia
vel eloquētia noiatur extra illas litteras n̄ras seposito ad hec con
gruo t̄pis spacio. apta et dūmēnti etate discenda sūt. eis q̄ hoc ce
leriter possunt. Nā et ipos romane p̄ncipes eloquētie nō piguit di
cere. q̄ hęc artē nisi q̄ cito possit. nūquā oīno possit p̄discere. Qđ
vtrū verū sit quid opus est querē. nō enim etiā si possint hęc a tar
dioribz tandē aliqñ perdisci. nos ea tāti pendim? ut eis discendis
iam maturas vel etiā graues h̄im etates velim? impendi. Satis ē
ut adolesecōroz ista sit cura. nec ipoz oim quos vtilitati eccl̄astice

*et nō p̄toroz n̄ra et flā p̄uadent
vnde in quē dēt a lagem*

cupimus erudiri. sed eorum quos nondum magis vrgens et huic rei sine dubio proponenda necessitas occupavit. Quomiam si acutum et feruens assit ingenium. facilius adheret eloquentia legentibus et audientibus eloquentes quam eloquentie precepta sectantibus. Nec desunt ecclesiastice littere etiam propter canonem in auctoritatis arce salubriter collocatum. quos legendo homo capax et si id non agat. sed tantummodo rebus que ibi dicuntur intentus sit. etiam eloquio quod dicuntur dum in his desatur imbuitur. accedente vel maxime exercitatione siue scribendi siue dictandi postremo etiam dicendi que secundum pietatis et fidei regulam sentit. Si autem tale desit ingenium nec illa rethorica precepta capiuntur. nec si magno labore inculcata quantumtulacumque ex parte capiatur aliquid profuit. quoniam quidem etiam ipsi qui ea didicerunt et copiose ornateque dicunt. non omnes ut secundum ipsa dicant. possunt ea cogitare cum dicunt. si non de his disputant. immo vero vix ullos eorum esse existimo qui utrumque possint. et dicere bene. et ad hoc faciendum precepta illa dicendi cogitare cum dicunt. Cauendum est enim ne fugiant ex animo que dicenda sunt. cum attenditur ut arte dicantur. Et tamen in sermonibus atque dictionibus eloquentium impleta reputantur precepta eloquentie. de quibus illi ut eloquentes vel cum eloquentes non cogitauerunt. siue illa didicissent siue ne attingissent quidem. Implent quippe illa quod eloquentes sunt. non adhibent ut sint eloquentes. Quia propter cum ex infantibus loquentes non fiat nisi locutiones discendo loquentium. cur eloquentes fieri non possint. nulla eloquentium arte tradita. sed locutiones eloquentium legendo et audiendo et quantum assidue qui deeditur imitatio. Quid quod ita fieri ipsis quam exprime. exemplis. nam sine preceptis rethoricis nouimus plurimos eloquentiores plurimis qui illa didicerunt. sine lectis vero vel auditis eloquentium disputationibus vel deoribus neminem. Nam neque ipsa arte grammatica qua discitur locutionis integritas. indigeret pueri. si eis inter homines qui integre loquentes crescere daretur et viuere. nescientes quippe vlla notia viciorum. quicquid viciosum cuiusque ore loquentis audiret. sana sua consuetudine reprehenderet et cauere. hic rusticos urbani reprehendunt. etiam qui litteras nesciunt. Debet ergo diuinarum scripturarum tractator et doctor. defensor recte fidei ac debellator erroris. et bona docere et mala dedocere. atque in his ope sermonis deiliare auidos. remissos erigere. nescientibus quod agatur quid expectare debeant intimare. vbi autem temulos intecos. dociles. a inuenit a ipse fecerit. cetera pagoda sunt hic causa postulat. Si docendi sunt qui audiunt narratione faciendum est. si tamen indigeat ut res de qua agitur innotescat. ut autem quod dubia sunt etiam fiat. documetis adhibitis rationandum est. Si vero quod audiunt mouendi sunt potius quam docendi. ut in eo quod iam sciunt agendo non torpeat. sed rebus ascensum quas

.f.

.G.

.h.

veras esse fatent accomodēt. maioribz dicendi viribz opus ē. Sibi
 obsecracōes 7 increpacōes. concitacōes 7 cohercōes. et q̄cūqz alia
 .I. valent ad cōmōuēdos aīos sūt necessaria. Et hec quidē cū cta q̄
 dixi. omēs fere hoīes in hīs q̄ loquēto agūt. facē nō quiescūt. Sed
 cū alij faciant obtuse. deformiter. frigide. alij acute. ornate. vlxm̄
 ter. illū ad hoc opus vnde agim? optet iā accedē. qui pōt disputāre
 vel dicē sapiēter. etiā si non pōt eloq̄nter. ut prohit audicētibz. etiā
 si minus p̄deset quā si et eloquenter posset dicē. Qui vero affluit
 in sapienti eloquentia. tantomagis cauedus ē. quātomagis in hīs
 que audire inutile ē delectat̄ auditor. etenim quē diserte dicē audit.
 etiā vere dicē existimat. Hec aut̄ sentētia nec illos fugit. qui artē
 rethoricā doctōdā putauerūt. falsi sūt enī. sapientiā sine eloquentia
 parū prodesse ciuitatibz. eloquentiā vero sine sapientiā minū obesse
 plerūqz p̄desse nūquā. Si ergo hoc illi qui p̄cepta eloq̄ntie tradidē
 rūt. in eisdem libris in quibz id egerūt. veritate instigāte coacti sūt
 d̄fiteri. verā hoc ē sup̄nā que a p̄re lūmū descēdit sapiam nesciētes.
 q̄ntomagis nos nō aliud sentire debemus. qui huius sapientie filij et
 .R. ministri sumus. Sapiēter aut̄ dicit homo tanto magis vel minus
 q̄nto in scripturis scis magis minus v̄ p̄fecit. nō dico in eis multū
 legēdis memorieqz mādandis. s̄ bñ intelligēdis. et diligēter eaz
 sensibz indagandis. Sunt enī qui eas legūt et negligūt. legūt ut
 teneāt. negligūt ne intelligāt. quibz longe sine dubio p̄ferēdi sūt.
 quā v̄ba eaz min? tenēt. et cor eaz sui cordis oculis vidēt. S; vtrūqz
 qz ille melior. q̄ 7 cū vult eas dicit. et sic optet intelligit. Huic ergo
 qui sapiēter debz dicē etiā qd non pōt eloq̄nter. v̄ba scripturaz tene
 re maxie necessariū ē. quāto enī se paupiorē cernit in suis. tāto cū
 optz in istis esse diciorē. ut qd dixerit suis v̄bis. p̄bet ex illis. et q̄
 p̄p̄is v̄bis minor erat. magnorū testimōio quodāmo crescat pro
 .L. bāto enī delectat. q̄ min? pōt delectare dicēdo. Porro qui nō solū
 sapiēter verū etiā eloquēter vult dicē. qm̄ p̄fecto plus proderit si
 vtrūqz potuerit. ad legēdos vel audicēdos reexercitacōe imitādos elo
 quētes. eū mitto libētius. qz mgris artis rethorice vacare p̄cipio. si
 tñ hñ q̄ legūtur 7 audiūtur. nō solū eloquēter s̄ etiā sapiēter dixisse
 se vel dicē. veraci p̄dicacōe laudant̄. Qui enī eloquēter dicūt. his
 auiter. q̄ vero sapiēter salubrit̄ audiūtur. p̄pter qd nō ait scriptu
 ra. mltitudo eloquentiū s̄ mltitudo sapiētū sanitas ē orbis terraz. Sicut
 autē sepe sumēda sūt amara salubria. ita semp vitanda est dulcedo
 permiciosa. sed salubrī suauitate et suauī salubritate quid melius.
 q̄nto enī magis illic appetit̄ suauitas. tāto facilius salubritas p̄dest
 Sunt ergo ecclesiastici viri. qui diuina eloquia nō solū sapiēter sed

que dicitur deus non est...

hoc non est...

quod sit magis...

quod sit magis...

quod sit magis...

ita dicitur...

apud illi...

eloquēter etiā tractauerūt. quibz legēdis magis nō sufficit tpus. q̄
desse ipi studentibz et vacatibz possint. **H**ic aliquis forsitan que-
rit. vtrū auctores nri quoz scripta diuinitus inspirata. canonē no-
bis salubrima auctoritate fecerūt. sapiētes tantūmō an eloquētes
etiā nūcupādi snt. que quidē questio. apud meipm et apud eos
qui meū qd dico sentiūt facillime soluit. **N**az vbi eos intelligo. nō
solū nichil eis sapiētius verū etiā nichil eloquētius michi videri p̄t.
7 aucto dicē. omes q̄ recte intelligūt qd illi loquūtur sūt et intelligē.
nō eos aliter loqui debuisse. Sicut enī est quedā eloquētia q̄ magis
etate iuuenilē decet. ē quedā que senilē. nec iā dicēda ē eloquētia. si
p̄sone nō congruit eloquētis. ita ē quedā que viros sūma auctate
dignissios planeqz diuinōs decet. ac illi locuti sūt. nec ipos decet alia.
nec alios ipa. ipis enī congruit. alios aut quāto videt̄ hūilior. tanto
altius nō ventositate s̄ soliditate transcēdit. **S**ibi vero nō eos in-
telligo min⁹ quidē michi apparet eoz eloquētia. s̄ eam nō dubito
esse talē. qualis ē vbi intelligo. ipa q̄ obscuritas diuinōz salubriūz
qz dictoz. tali eloquētia miscēda fuerat. in qua p̄ficē nri intellectus
nō solū inuencōe verū etiā exercitacōne deberet. **P**ossem quidē si
vacaret omes vtutes et ornāmēta eloquētie de quibz inflatur isti.
qui linguā suā nroz auctoz lingue. nō magnitudine sed timore p̄po-
nūt. ostendē in istoz libris sacris. q̄s nobis erudiēdis et ab h̄ seculi
lo prauo in beatū seculū transferēdis. p̄uidētia diuina p̄uidit. **S**z
ipa me plus q̄ dici p̄t in illa eloquētia delectāt. que sūt h̄is viris
cū oratoribz gentiliū poetis v̄ m̄m̄. illud magis admiror et stu-
peo. q̄ ista nra eloquētia ita v̄ sūt p̄ alterā quādā eloquētiā suā. ut
nec des̄ eis. nec emineret in eis. qz eā nec improbari ab illis. nec
ostēdari optebat. quoz alterū fiēt si vitare. alterū putari poss̄ si fa-
cile agnosceretur. **E**t in quibz forte locis agnoscat̄ a doctis. tales res
dicunt̄. ut v̄ba quibz dicuntur nō a dicēte adhibita s̄ ipis rebz v̄-
lut sponte adiūcta vitant̄. quasi sapiāz de domo sua idēst de p̄cto-
re sapientis p̄cedē intelligas. et tanq̄ inseparabilē famulā. etiā nō
vocatā sequi eloquētiāz. **Q**uis enī nō videat qd voluerit dicē. et
q̄ sapient̄ dixerit apl̄s. gl̄amur in tribulacōibz. sciētes qm̄ tribulacō
p̄aciētā opat̄. patiētā aut̄ p̄bacōez. p̄bacō vero sp̄m. sp̄s aut̄ nō
confundit. qz caritas dei diffusa est in cordibz nris. per sp̄m sanctū
qui datus est nobis. **H**ic si q̄s ut ita dixerit impite peritus. artis elo-
quentie p̄cepta. apl̄m secutū fuisse attendat. nōne a x̄amis doctis in-
doctisqz ridebit̄. et tñ agnoscat̄ hic figura q̄ climax grece. l̄ie v̄eo
a quibusdā est appellata gradacō. quā scalaz dicē voluerūt. cū v̄ba
vel sensa conectūtur alterū ex altero. sic hic ex tribulacōe paciāz. ex

.m.

.R.

.O.

duo v̄ba
q̄s nri

6
paciētia p̄bacōem. ex p̄bacōe spem in exā videmus. Agnoscat et
aliud decus orōis. qm̄ post aliq̄ p̄nūciacōis voce singla finita. que
nri membra ⁊ celsa. greci aut̄ colon ⁊ comata vocāt. sequit̄ ambitus
siue circuitus que periodon illi appellāt. cui⁹ membra suspendūtur
voce dicētis donec vltio finātur. nā eoz q̄ precedūt circuitū mem-
brozū illd̄ est p̄mū. qm̄ tribulacō paciētiā opat̄. scdm̄. paciētia aut̄
p̄bacōez. terciū. p̄bacō vero spem. deinde s̄būgit̄ ipe circuitus q̄
tribz pagit̄ membris. quoz p̄mū est. spes aut̄ nō confundit. scdm̄. qz
caritas dei diffusa ē in cordibz nris. terciū p̄ spm̄ scm̄ q̄ datus ē nob̄
Hec atqz h̄mōi in elocucōis arte tradūtur. Sic ergo aplm̄ p̄cepta
eloquēte secutū fuisse nō dicimus. ita qz eius sapiētiā secuta sit elo-
quentia nō negamus. Scribēs qz ad corinthios in secūda epl̄a re-
darguit quosdā qui erāt ex iudeis pseudo apli eiqz detrahāt. ⁊ qm̄
seipm̄ p̄dicare p̄pellit̄. hāc sibi velut in sapiētiā tribuēs. quā sapient̄
dicat quāqz eloquēter. s̄ comes sapiētie dux eloquentie. illā sequēs
istam p̄cedēs ⁊ sequentē non respuēs. Iterū dico inq̄t. ne quis me
existimet in sapientē eē. alioquī velut in sapientē accipite me. ut et
ego modicū quid gloriar. qd̄ loquor nō loquor scdm̄ dñm̄. s̄ q̄si in
stulticia in hac s̄ba glie. qm̄ quidē multi gloriātur scdm̄ carnē et
ego gloriar. libent̄ enī sustinent̄ in sapientē cū sitis ipi sapiētes. tolle-
ratis enī si q̄s vos in s̄uitutē redigit. si q̄s deuorat. si q̄s accipit. si
q̄s extollit̄. si q̄s vos in faciē cedit. scdm̄ ignobilitatē dico q̄si nos
infirmi in hac p̄te sumus. in quo aut̄ quis audeat in in sapientia dico.
audeo et ego. h̄brei sūt et ego israhelite sūt et ego. semē abrahe sūt
et ego. ministri xp̄i sūt ut in sapientē dico sup̄ ego. in laboribz plimis.
in carceribz abundanti⁹. in plagis sup̄ modū. in moribz frequēter.
a iudeis quiquies. q̄ draginta vna minus accepi. ter virgis cesus
sū. semel lapidatus sū. ter naufragū feci. nocte et die in p̄fundo
maris sū. in itineribz sepe. piculis flūmū. piculis latronū. piculis ex
genē. piculis ex genibz. piculis in ciuitate. piculis in deserto. picu-
lis in mari. piculis in falsis fratribz. in labore et erūpna. in vigilijs
sepius. in fame et siti. in ieiunijs multis. in frigore et nuditate. p̄ter
illa que extrinsecus sūt. incurfus in me cotidianus sollicitudo oim̄
eccl̄iaz. q̄s infirmat̄ et ego nō infirmor. q̄s scandalizat̄ et ego nō
vroz. si gloriari oportet. in h̄is que infirmitatis mee sūt gloriar.

.Q.
Quāta sapiētia ista sūt dicta vigilātes vidēt. qm̄to vero etiā elo-
quēte cucurrerint flūne et q̄ steterit adūtit. porro aut̄ q̄ nouit ag-
noscat qz ea celsa q̄ greci comata vocāt. et membra ⁊ circuit⁹ de q̄bz
paulo an̄ disserui. cū decētissima vaietate inponātur. totā ipaz spēs
dcōnis ⁊ q̄si eius vultū q̄ etiā indocti delectāt. ut mouētur qz fecerit.

Nam unde cepim? huc locū inserē. circuitus sūt. prim? mim? hoc ē
bimēbris. min? enī q̄ Duo mēbra circuitus h̄re nō p̄nt. plura vero
p̄nt. ḡ ille p̄mus ē. Iterū dico. ne q̄s me existimet inhiētēz ec̄. Se-
quit̄ alius trimēbris. alioq̄n̄ velut inhiētē. accipite me. ut et ego
modicū q̄d glōzier. tercius q̄ sequit̄. mēbra habz quatuor. q̄d loqr̄
nō loqr̄ sc̄dm̄ d̄ū. s̄z quasi in stulticia. in hac s̄ba gl̄e. quartus duo h̄z
qm̄ quidē mlti gl̄iant̄ s̄m carnē. et ego gl̄aboz. et q̄ntus duo. liben-
ter enī sustinetis inhiētēs. cū h̄tis ip̄i sapiētēs. etiā sextus bimēbris
est. tolleratis enī. si q̄s vos in h̄uitutē redigit. Sequūtur tria cesa. si
q̄s deuorat. si q̄s accipit. si q̄s extollit̄. deinde tria mēbra. si q̄s in fa-
ciē vos cedit s̄m ignobilitatē dico. quasi nos in firmati in hac pte
sumus. Addit̄ trimēbris circuitus. in q̄ aut̄ q̄s audet. in inhiētē d̄i-
co. audeo et ego. Hinc iā singlis q̄busq̄ cesis interrogādo positis.
singla in idē cesa responsione redduntur. tria tribz. hebrei sūt. et ego.
israheliti sūt. et ego. semē abrahe sūt. et ego. Q̄rto aut̄ cesa sili inter-
rogacōe posito. nō alterius cesi s̄z mēbri oppositōe r̄ndet. ministri
xpi sūt. ut inhiētēs dico sup̄ ego. Iā cesa q̄tuor s̄m̄a remota de cētiss̄-
ma interrogacōe fundūtur in laboribz pl̄imis. in carceibz abūdāciis.
in plagis sup̄ modū. in mortibz sepius. deinde interponit̄ breuis cir-
cuitus qm̄ suspensa p̄nūciacōe distinguēdū ē. a iudeis quinquies. ut
h̄ sit vnū mēbrū. cui d̄nectit̄ alterū. quadraginta vna min? accipi-
t̄ reddit̄ ad cesa. et ponūtur tria. ter v̄gis celus sū. semel lapida-
tus sū. ter naufragiū feci. Sequit̄ mēbrū. nocte et die in p̄fundo ma-
ris sū. Deinde q̄tuordecim cesa. de cētiss̄io impetu p̄fluūt. i itineribz sepe
piculis flūmū. piculis latronū. piculis ex genē. piculis ex gentibz.
piculis in ciuitate. piculis in d̄bto. piculis in mari. piculis in falsis fra-
tribz. in labore et erūpna. in vigilijs sepius. in fame et siti. in ieiunijs mltis.
in frigore et nuditate. Post h̄c interponit̄ trimēbrē circuitū. p̄ter illa q̄
extrinsecus sūt. incurfus in me cottidianus. sollicitudo oim̄ eccl̄iaz. et
hinc duo mēbra p̄ contactōe s̄būgit. q̄s in firmat̄ et ego nō in firmor.
q̄s scādalizat̄ et ego nō vroz. postremo totus ille q̄si anhelās locus
bimēbri c̄cūtu t̄m̄iat̄. si gl̄ati optz. in h̄is q̄ infirmitatis meē sūt gl̄a-
tor. Q̄d vero post h̄c impetū in̄p̄oita narraaciūcula quodamō req̄-
esat et req̄esce auditorē facit. q̄d decoris et delectacōis h̄eat. satis dici
nō p̄t. sequit̄ enī d̄icēs. de? et p̄r d̄ni n̄ri ihu xpi. q̄ ē b̄ndcūs in secla.
s̄at qz nō mēciōr. Ac deinde quō piditat? fuit et quō euasit. breuiss̄-
me narrat longū ē cetera p̄sequi. ul̄ in alijs sc̄ar̄ sc̄pturaz locis illa
monstrare. Q̄d si etiā figuras locucōis q̄ illa arte tradūē. in h̄is
saltē q̄ de apli eloq̄o memorari on̄ dē voluisse. nōne facili? ḡues
h̄oies me minū q̄ quisq̄ studiosoz sibi sufficientē putarēt. h̄c oia

.R.

.S.

4
quā a magis docetur. p magno hntur. magno emuntur. magna iacta-
cone venduntur. quā iactacōz ego etiā recolē vreoꝝ dū ista sic dis-
sero. h̄ maledoctis hoibz rndedū fuit. q̄ nros auctores dēpnēdos
putat. nō q̄a non hnt. sed q̄a nō ostentat quā nimis isti diligūt elo-
quentiā. S; forte q̄s putet tanq̄ eloquentē nrm elegisse me aplm
paulū. videf̄ enī vbi ait. et si impitū h̄mone h̄ nō scia. q̄h̄ dceden-
do obrectatoribz sit locutus. nō tanq̄ id vērū cognoscēt d̄hēdo. h̄
autē dixiss̄. impitū quidē h̄mone. et nō addidiss̄. h̄ nō scia. nullo
mō aliud poss̄ intelligi. sciaz plane nō cūctatus ē p̄fiteri. sine qua
doctoz gentiū eē nō valēt. Certe h̄ q̄d eius p̄ferim? ad exēplū elo-
quentie. ex illis vtiqz eplis p̄ferim? q̄s etiā ipi obrectatores eius.
q̄ h̄monē p̄ntis q̄h̄ dēpnēbile putari volebāt. gues 7 fortes eē d̄felli
fūt. Dicendū ḡ michi aliq̄d eē video. et de eloquentia p̄phaz. vbi
per tropologia multa obregūtur. q̄ quātomagis translatis vobis vi-
dent̄ opiri. tantomagis cū fuerint apta dulcescūt. Sed h̄ loco tale
aliq̄d amemorare d̄leo. vbi q̄ dicta sūt nō cogar exponē. h̄ amem-
dem tm̄. quo mō dicta sūt. Et ex illius p̄phe libro potiss̄ h̄ faciaz.
q̄ se pastore vel armentariū fuisse dicit. atqz inde diuinitus ablatū
atqz missū. ut d̄i p̄lo p̄pharet. Nō aut̄ h̄m septuaginta interptes.
q̄ etiā ipi diuino spū interpretati. ob h̄ aliter vident̄ nōnulla dixisse.
ut ad spiritale sensū scrutādū. magis admonētur lectoris intentio.
vnde etiā obscuriora nōnulla q̄a magis tropica sūt eoz. S; sicut ex
hebreo in latinū eloquiū. p̄sbro ieronimo vtriusqz lingue p̄ito inter-
ptante translata sūt. Cū ḡ arguēt impios. supbos. luxuriosos et fra-
terne iteo negligētiss̄ios caritatis. rusticus vel ex rustico iste p̄pha.
exclamabat dices. vobis q̄ opulenti estis in syon. et d̄fiditis in
mōte samarie. optimates capita p̄loꝝ. ingrediētes pompatice do-
mū isrl̄. nansite in calanie et videte. et ite inde in emath magnā et
descēdite in geth palestinoꝝ et ad optia queqz regna hoꝝ. si latior
termin? eoz termino v̄ro ē. Qui sepati estis in die malū 7 appropin-
quatis solio iniquitatis. q̄ dormitis in lectis eburneis 7 lasciuitis in
stratis v̄ris. q̄ comeditis agnū de grege. et vitulos de medio armē-
ti. q̄ cantis ad vocē psalterij. Sic dauid putauit se h̄re vasa canti-
ci. bibētes in fialis v̄mū. 7 optio vngēto delibuti. 7 nichil patiebant̄
sup d̄ricōe ioseph. Nūq̄d nā isti q̄ p̄phas nros tanq̄ meruditos
et elocucōis ignaros. velut docti distiqz dēpnūt. h̄ q̄d eis tale vel
in t̄les dicēdū fuiss̄. alit̄ se voluissent dicē. q̄ t̄n eoz insamire noluis-
sent. q̄d enī ē. q̄ isto eloq̄o aures sobrie plus d̄hderēt. Primo ip̄a
infecō q̄i sopitis sensibz ut euigularēt q̄ fremitū illisa ē. De vob̄ q̄
opulenti estis in syon. et d̄fiditis in mōte samarie. optiātes capita

.T.

.S.

.X.

pploꝝ. ingredientes pompatice in domū isrl. Deinde ut bñficijs dei.
qui eis ampla spacia regni dedit. ostendat m̄gtos. qm̄ cōfidebāt in
mōte samarie vbi vtiq; p̄tola colebant̄. tranhite inquit in calannie
et videte. et ite inde in emath magnā. et descēdite in geth palestioꝝ.
et ad optia queq; regna hoꝝ. si latior termin⁹ eoz termin⁹ v̄ro est.
Simul etiā cū ista dicūtur. locoꝝ nominibz tanq; lūmibz ornat̄ elo-
quiū. q̄ sūt. spon. samarie. calannie. emath magna. et geth palestioꝝ.
rū. Deinde v̄ba q̄ h̄js adiūgūtur locis. dēctissime varian̄. opulē-
ti estis. cōfiditis. tranhite. ite. descēdite. Consequēter denūciat̄ futur
ra s̄b m̄quo rege appropim̄qre captitas. cū adiūgūt̄. q̄ sepati estis
in diē malū. et appropim̄q̄tis solio m̄q̄tatis. Tūc s̄bicūtur merita
luxurie. q̄ dormitis in lectis eburneis ⁊ lasciuitis in stratis v̄ris. q̄ co-
meditis agnū de grege. et vitulos de medio armēti. **I**sta sex mem-
bra. tres bimēbres circuit⁹ reddiderūt. nō enī ait. q̄ sepati estis in
diē malū. q̄ appropim̄q̄tis solio m̄q̄tatis. q̄ dormitis in lectis ebur-
neis. q̄ lasciuitis in stratis v̄ris. q̄ comeditis agnū de grege. q̄ vitu-
los de medio armēti. **Q**uod si ita diceret̄. ess̄ quidē ⁊ hoc pulchrū. ut
ab vno p̄noie repetito. oīa sex mēbra decurrerēt. et p̄nūciatis voce
singula finitē. Sed pulchrius factū est. ut eidē p̄noi eēt bima
subnexa. q̄ tres sn̄as explicaret̄. vnā ad captiuitatis p̄nūciacōez.
scilicet qui sepati estis in diē malū. et appropim̄q̄tis solio m̄q̄tatis. al-
terā ad libidmē. q̄ dormitis in lectis eburneis. et lasciuitis in stratis
v̄ris. ad voracitatē vero terciā p̄tinētez. q̄ comeditis agnū de gre-
ge. et vitulos de medio armenti. ut in potestate sit p̄nūciatis. vtrū
singla finiat et mēbra sint sex. an p̄mū et terciū et quātū voce suspē-
dat. et s̄m p̄mo. quartū tercō. sextū quīto d̄nectēdo. tres bimēbres
circuitus dēctissime faciat. vnū quo calaitas imminens. alterū quo
lectus impurus. tēiū quo p̄diga mensa mōstret̄. Deinde luxurio-
sam t̄m ordet auriū voluptatē. vbi cū dixiss̄. q̄ canitis ad vocē psal-
terij. qm̄ p̄t exerceri sapiēter a sapiētibz musica. mirabili dēcore di-
cēdi m̄uēctōnis impetu relaxato. et nō ad illos s̄ de illis iā loquēs.
ut nos musicā sapiētis a musica luxuriātis distingē d̄moneret. nō
ait. q̄ canitis ad vocē psalterij ⁊ sic dauid putatis v̄sh̄re vasa cā-
tici. S̄z cū illud ad illos dixiss̄. qd̄ luxuriosi audiē dēberēt. q̄ canitis
ad vocē psalterij. impericiā q̄ eoz alijs quodāmō iudicauit adū-
gēs. sic dauid putauerit se h̄re vasa cātici. bibētes in fialis v̄mū. et
optio vngētō d̄libuti. **T**ria h̄c melius p̄nūciātur si suspēsis duobz
p̄oibz mēbris. c̄cūtitus tēio finiat̄. **N**ā vero qd̄ h̄js om̄ibz addicit̄.
et nichil patiebatur sup̄ d̄tricōne ioseph. siue d̄tinuatū dicat̄ ut sit
vnū mēbrū. siue d̄tēcius suspēdat̄ et nichil patiebatur. et post h̄c

distinctiones inferat. sup oratione ioseph. atq; sit bimembris circuitus. miro decore no dictus e. nichil patiebatur sup oratione fris. h postus e p fre ioseph. ut quicq; frater pprie eius significaret noie. cui? ex fratrib; fama p clara est. et in malis q pendit. et in bonis q rependit

3.

Iste certe tropus. ubi ioseph quecuq; frem facit intelligi. nescio si illa qua didicim? et docuim? arte tradat. q; sit tn pulcer z queadmodu afficiat legetes atq; intelligetes. no opus e cuiq; dici. si ipe no sentiat. Et pla quid q ptineat ad pcepta eloqntie. in h ipo loco que p exeplo posum? pnt repiri. h bonu auditoze no tahi diligent discutat mstruit. q; si ardeter pnuciet attedit. Neq; eni hec huana industria pposita. h diuina merte fut fusa z sapieter z eloqeter. no m teta in eloqntia sapia. h a sapia no recedete eloqntia. Si eni sicut q; da disertissimi atq; acutissimi viri vide z dice potuerit. ea q oratoria velut arte discunt. no obfuaretur z notaretur. et in hac doctrina redigeretur. n prius in oratoz inueniretur ingenis. qd miru h z in istis inueniuntur. quos ille misit qui fecit ingema. Quia ppter z eloquetes quid no solu sapietes. canonicos nros auctores doctoresq; fatem. tali eloqntia vsos. qualis psonis hmoi agruebat. Sz nos et si de lris ipoz q sme difficultate intelligut. nonnulla sumim? elocucoms exempla. nequaq; tn putare debem? imitados nobis eos ee in hys que ad exercendas z elimadas quodam mertes legentiu. et ad rupenda fastidia. et acienda studia discere volentiu. ad celados q; huc ut ad pietate couertatur. huc ut a misteris secludant aios impioz. vtili ac salubri obscuritate dixerunt. Sic quippe illi locuti fut ut posteriores qui eos recte intelligeret z exponeret. altera graz dispares quidez verutamē subsequentē in dei ecclia repiret. Non g expositores eoz ita loqui debet. tanq; seipi exponēdos sili auctate pponat. sed in omib; hmomb; suis. pmitus z maxie ut intelligant elaborēt. ea quatū possunt pspicuitate dicendi. ut aut multū tardul sit qui no intelligat. aut in rerū quas explicare atq; ostendē volu? difficultate ac sbtilitate. no in nra locucōe sit causa. q minus tardi? ve qd dicim? possit intelligi. Sūt eni quedā que vi sua no intelligūt aut vix intelligūt. qnto lib; z qntū lib; quavis planissime dicentis vident eloquio. q in ppli audiētia vel raro si aliqd vrget. vel nūq; omīno mittēda fut. In libris aut qui ita scribūtur ut ipi sibi leōrem quodamō teneant cū intelligunt. cū aut no intelligunt molesti no fut volentib; legē. et in aliq; collocuōib; no est h officiu deserēdū ut vera q; uis ad intelligēdū difficilia. q iā ipi pcepim? cū qntocūq; labore disputacōis ad alioz intelligētia pducam? si tenet auditoze ul collocutoze discēdi cupiditas. nec mentis capacitas dēt. q

7.

0.

quo qmō intīmata possit accipe. nō curāte illo q̄ docet. q̄nta eloquē-
tia doceat. h̄ quāta euidētia. Cuius euidētie diligēns appetitus
aliq̄n negligit. Vba cultioza. nec curat quid bñ sonat. h̄ quid bene
mdicet atq; intīmet qd̄ ostendē intendit. vnde ait quidā cū de ta-
lis locucōis genē ageret. eē in ea quādā diligēte negligētia. hec
tñ sic detrahit ornātū ut sordes nō detrahit. Quāuis in tomīs doctōri-
bus tāta docēdi cura sit vel eē debeat. ut vbu qd̄ mīh obscurū sit vel
ambiguū latinū eē nō p̄t. vulgi aut̄ more sic dicat̄. ut ambiguitas
obscuritasq; vitet̄. nō sic dicat̄ ut a doctis. h̄ potius ut ab indoctis
dici solet. Si enī nō piguit dicē interp̄tes nros. nō congregabo uen-
ticula eoz de sanḡmbz. qm̄ sensert̄ ad rē ptinē ut eo loco pl̄alit̄ enū-
ciaretur h̄ nomē. qd̄ in latīa lingua singlarit̄ tantūmō dicat̄. cur pi-
etatis doctōre pigeat imperitis loquētēz. ossum potius q̄ os dicē.
ut ista sillaba v̄m. nō ab eo q̄ sūt ossa h̄ ab eo q̄ sūt ora intelligat̄.
vbi vaste aures de correptione v̄caliū vel p̄ductione nō iudicat̄.
Quid enī p̄t̄st locucōis integritas quā non sequitur intellcūs au-
dientis. cū loquēdi oīno nulla sit causa. h̄ qd̄ loquim̄ nō intelligat̄.
p̄pter quos ut intelligat̄ loquim̄. Qui ergo docet. vitabit verba
oīa que nō docent. et h̄ pro eis alia q̄ intelligat̄ur integra p̄t̄ dicē.
id magis eligat. h̄ aut̄ non p̄t. siue qz nō sūt. siue qz in p̄ntia nō oc-
currūt. vtatur etiā v̄bis mīn̄ integris. dū tñ res ip̄a doceat̄ atq;
discatur̄ integre. Et h̄ quidē nō solūm collo cucōibz siue fiat̄ cū ali-
quo vno siue cū pl̄ibz. verū etiā mlt̄omagis in ppl̄is qm̄ h̄mo p̄mī-
tur. ut intelligam̄ instandū est. qz in collo cucōibz ē cuiq; interro-
gandi potestas vbi aut̄ oīmes tacet̄ ut audiat̄ vnus. et in eū intē-
ta ora dūtūt. ibi ut req̄rat quisq; qd̄ nō intellexerit. nec moris ē nec
decoris. ac per h̄ maxie debet tacētī sbueire cura dicētis. Solet aut̄
motu suo significare vtrū intellexerit. cognoscēdi auidā mltitudo.
qd̄ donec significet̄ v̄sandū est. qd̄ agit̄ mlt̄imodā varietate dicēdi.
qd̄ in potestate nō h̄nt. qui p̄parata et ad v̄bū memoriter retenta
p̄nūciāt. Mor̄ aut̄ ut intellectū eē cōstiteit. aut̄ h̄mo firmēdus aut̄
in alia transcūdū est. h̄c enī gratus ē qui cognoscēda enubilat. h̄c
onerofus q̄ cognita incultat. eis dūtaxat quoz tota expectatio in-
dissoluēda eoz q̄ pandūtur difficultate p̄debat. P̄ā delectādi gr̄a
etiā nota dicūtur. vbi nō ip̄a h̄ modus quo dicūtur attendit̄. qz h̄
et ip̄e iā notus ē et auditoribz placet. pene nichil interest. vtrū is q̄
dicit̄ dictor̄ an lector̄. sit. Solet enī et ea q̄ comote scripta sūt. nō so-
lū ab h̄is q̄bz p̄mītus innotescūt iocūde legi. verū etiā ab h̄is q̄bz
iā nota sūt. neq; adhuc illa de memoria delevit̄ obliuio. nō sine iocū-
ditate relegi. vel ab v̄tr̄isq; libet̄et audiri. qd̄ aut̄ quisq; iā oblitus

A. b.

2. ad p̄dest̄ l̄m̄at̄
intelligētis q̄nta
sūt v̄tr̄isq; auct̄it̄

A. c.

A. d.

9
A E.

est dū amonetur doceat. S; de mō delectādi nūc nō ago. de mō quo
doceādi sūt q̄ discē deherāt loquor. Is ē aut̄ optimus. quo fit ut q̄ au-
dit verū audiat. et q̄ audit intelligat. Ad quē finē cū ventū fuerit.
nichil tūc amplius de ipa re tanq̄ dicitur doceāda laborādū est. S;
forte de amēdāda. ut in corde figat̄. q̄ si faciēdū videbit̄. ita mote-
ste faciēdū est ne pueniat̄ ad tediū. Profusus hęc ē in doceōdo eloquē-
tia. qua fit dicēdo. nō ut libeat q̄ hōrebat. ā ut fiat q̄ pigēbat. h;
ut apeat q̄ latebat. Qd̄ tñ si fiat insuauit̄. ad paucos quidē stu-
diofissios suos puenit fructus. q̄ ea q̄ discēda sūt. quāuis abiecte im-
cūlterq; dicatur scire deherāt. Qd̄ cū adepti fuerit. ipa veritate de-
stabilis pascūtur. bonoz nāq; ingenioz insignis ē in doles. in vobis
verū amare nō vba. qd̄ enī p̄dest clavis aurea. si apire q̄ volum?
nō p̄t. aut qd̄ obest lignea. si hoc p̄t. qñ nichil querim? mihi patē. qd̄
clausus ē. S; qñ hnt. inter se nōnullā similitudinē. vscētes atq; discens-
tes. p̄pter fastidia plimoz. etiā ipsa sine quib; viui non p̄t alimēta
adienda sūt. Dixit ḡ quidā eloquēs verū dixit. Ita dicē debē elo-
quentē. ut doceat. ut delectet. ut flectat. Demde ad didit doce nēcita-
tis ē. delectare suauitatis. flectē victorie. Hoz triū qd̄ p̄mo loco posi-
tū est hoc ē doceādi nēcitas. in reb; ē constituta q̄s dicimur. reliqua duo
in mō quo dicimur. Qui aut̄ dicit cū doce vult. quādū nō intelligit̄
nondū se existimet dixisse qd̄ vult. ei quē vult doce. qz et si intelli-
git qd̄ ipē dixit nondū illi dixisse putādus ē. a quo intellēus non ē.
si vero intellēus ē q̄cūq; mō dixerit dixit. Qd̄ si etiā delectāe vult cū
cui dicit aut flectē. nō q̄cūq; mō dixerit illud faciet. h; intēst q̄ mō di-
cat ut faciat. Sicut ē aut̄ ut teneat̄ ad audiēdū delectādū auditor.
ita flectēdus ut moneat̄ ad agēdū. Et sic delectatur si suauit̄ loquar-
ris. ita flectit̄ si sic loq̄ris ut amet qd̄ polliceis. timeat qd̄ minaris
oderit id qd̄ arguis. qd̄ amēdas aplectat̄. qd̄ dolēdū exageras tole-
at. cū qd̄ letādū pdicas gaudet. misereat̄ eoz q̄s miserādos ante
oculos dicēdo constituis. fugiat eos q̄s canēdos terrēdo p̄ponis et
quicqd̄ aliud grādi eloquētia fieri p̄t ad amouēdos aios auditor.
nō qd̄ agēdū sit ut sciāt. h; ut agāt qd̄ agēdū eē iā sciūt. Si aut̄ ad-
huc nesciūt. p̄us vtiq; doceādi sūt q̄ mouēdi. et fortasse reb; ipis cor-
gm̄tis ita mouebūt̄. ut eos nō opus sit maiorib; eloquētie virib;
iam moueri. Qd̄ tamē cū opus est. faciēdū est. Tūc autē opus est.
qñ cū scierint quid agendū sit non agūt. ac per hoc doce nēcitas ē.
possunt enī hōies et agē. et nō agē qd̄ sciūt. Quis autē dixerit. eos
agē debere quod nesciūt. Et ideo flectē nēcitatis nō est. quia nō
semper opus est. si tamē docenti vel etiā delectanti assentiat auditor.
Ideo autē victorie est flectē. quia fieri p̄t ut et doceat̄ et delectetur.

A F.

ut apeat qd̄ latebat. Qd̄ tñ si fiat insuauit̄. ad paucos quidē stu-
diofissios suos puenit fructus. q̄ ea q̄ discēda sūt. quāuis abiecte im-
cūlterq; dicatur scire deherāt. Qd̄ cū adepti fuerit. ipa veritate de-
stabilis pascūtur. bonoz nāq; ingenioz insignis ē in doles. in vobis
verū amare nō vba. qd̄ enī p̄dest clavis aurea. si apire qd̄ volum?
nō p̄t. aut qd̄ obest lignea. si hoc p̄t. qñ nichil querim? mihi patē. qd̄
clausus ē. S; qñ hnt. inter se nōnullā similitudinē. vscētes atq; discens-
tes. p̄pter fastidia plimoz. etiā ipsa sine quib; viui non p̄t alimēta
adienda sūt. Dixit ḡ quidā eloquēs verū dixit. Ita dicē debē elo-
quentē. ut doceat. ut delectet. ut flectat. Demde ad didit doce nēcita-
tis ē. delectare suauitatis. flectē victorie. Hoz triū qd̄ p̄mo loco posi-
tū est hoc ē doceādi nēcitas. in reb; ē constituta q̄s dicimur. reliqua duo
in mō quo dicimur. Qui aut̄ dicit cū doce vult. quādū nō intelligit̄
nondū se existimet dixisse qd̄ vult. ei quē vult doce. qz et si intelli-
git qd̄ ipē dixit nondū illi dixisse putādus ē. a quo intellēus non ē.
si vero intellēus ē q̄cūq; mō dixerit dixit. Qd̄ si etiā delectāe vult cū
cui dicit aut flectē. nō q̄cūq; mō dixerit illud faciet. h; intēst q̄ mō di-
cat ut faciat. Sicut ē aut̄ ut teneat̄ ad audiēdū delectādū auditor.
ita flectēdus ut moneat̄ ad agēdū. Et sic delectatur si suauit̄ loquar-
ris. ita flectit̄ si sic loq̄ris ut amet qd̄ polliceis. timeat qd̄ minaris
oderit id qd̄ arguis. qd̄ amēdas aplectat̄. qd̄ dolēdū exageras tole-
at. cū qd̄ letādū pdicas gaudet. misereat̄ eoz q̄s miserādos ante
oculos dicēdo constituis. fugiat eos q̄s canēdos terrēdo p̄ponis et
quicqd̄ aliud grādi eloquētia fieri p̄t ad amouēdos aios auditor.
nō qd̄ agēdū sit ut sciāt. h; ut agāt qd̄ agēdū eē iā sciūt. Si aut̄ ad-
huc nesciūt. p̄us vtiq; doceādi sūt q̄ mouēdi. et fortasse reb; ipis cor-
gm̄tis ita mouebūt̄. ut eos nō opus sit maiorib; eloquētie virib;
iam moueri. Qd̄ tamē cū opus est. faciēdū est. Tūc autē opus est.
qñ cū scierint quid agendū sit non agūt. ac per hoc doce nēcitas ē.
possunt enī hōies et agē. et nō agē qd̄ sciūt. Quis autē dixerit. eos
agē debere quod nesciūt. Et ideo flectē nēcitatis nō est. quia nō
semper opus est. si tamē docenti vel etiā delectanti assentiat auditor.
Ideo autē victorie est flectē. quia fieri p̄t ut et doceat̄ et delectetur.

et tamē nō assentiāt. quid autē illa duo pderūt. h dicit hoc terciū.
Sed neq; delectare necessitatis est. quādo quidē cū dicenda vera
monstrant quod ad officiū docendi p̄tinet. nō eloquio agitur nec
hoc attendit. ut vel ip̄a vel ip̄m delectet eloquiū. h̄ p̄ se ip̄a qm̄ ve-
ra sūt. manifestata delectat. vnde plimq; delectat etiā falsa pate-
facta atq; diuicta. neq; enim delectat qm̄ falsa sūt. h̄ qz ip̄a falsa eē
verū est. delectat r̄ dictio qua h̄ verū eē monstratū est. Propter
eos autē quib; fastidientib; nō placet veritas. si alio quocūq; mō
m̄hi eo mō dicat. ut placeat r̄ h̄mo dicētis. Datus ē in eloquētia nō
p̄uus etiā delectacōi locus. Que tñ addita nō sufficit duris. quos
nec intellexisse nec docētis elocucōe delectatos eē p̄fuerit. Quid
enī hęc duo p̄ferūt hōi. qui r̄ dicit verū. et collaudat eloquiū. nec
tñ inclinat assensū. p̄pter quē solū cū aliquid suadet. reb; q̄ dicuntur
in uigilant dicētis intētio. si enī talia dicantur q̄ credē vel nosse suffici-
at. nichil ē aliud eis d̄sentire nisi d̄fiteri vera eē. Cū vero id docetur
q̄d agendū ē et i deo docetur ut agatur. frustra p̄suadet verū esse
q̄d dicit. frustra placet modus ip̄e quo dicit. si nō ita dicitur ut a-
gatur. Oportet ergo eloquentē eccl̄asticū qm̄ suadet aliquid q̄d a-
gendū est. nō solū docere ut instruat. et delectare ut teneat. veruz
etiā flectē ut v̄mcat. Ille quippe iā remanet ad d̄sensionē flecten-
dus eloquētie graditate in quo id nō egit usq; ad d̄sensionē demō-
strata veritas. adiūcta etiā suauitate dictōis. Qui suauitati tñ ope
impensū est ab hominib;. ut nō solū nō faciēda. verū eē fugiēda ac
delectanda tot r̄ tāta mala atq; turpia. q̄ malis r̄ turpib; differassi-
me p̄suasa sūt. nō ut eis d̄sentiantur h̄ sola delectacōis gr̄a lectitēnt.
Autat autē deus ab eccl̄ia sua. q̄d de sm̄ agoga iudeoz iēnnias p̄pheta
d̄memorat. dicens. **D**auoz et horrenda facta sūt sup̄ terrā. p̄phete
p̄phatabāt iniqua. et sac̄dotes plaufū d̄derūt manib; suis. et plebs
mea dilexit sic. et q̄d faciētis in futurū. **O** eloquētia tāto terribilior
q̄to purior. et q̄to solidior tāto vehēmētiōr. **O** vere securis d̄scitēs
petras. **H**uic enī rei h̄se eē verbū suū q̄d p̄ sanctos p̄phetas fecit. p̄
hūc ip̄m p̄pheta deus ip̄e dixit. Absit itaq; absit a nobis. ut sacerdo-
tes plaudent iniqua dicētib;. et plebs d̄i diligat sic. Absit a nob̄ in q̄
tāta demētia. nā q̄d faciēmus in futurū. **E**t certe min⁹ intelligant.
min⁹ placeāt. min⁹ moueāt que dicuntur. vera tñ dicant et iusta.
nō iniqua libent̄ audiātur. q̄d vtiq; nō fieret. nisi suauit̄ dicerent̄.
In p̄lo autē graui de quo dictū ē deo. **I**n p̄lo gr̄i laudabo te. nec
illa suauitas delectabilis ē. q̄ nō quidē iniqua dicuntur. h̄ exigua et
fragilia bona. sp̄umeo v̄boz ambitu ornant̄. q̄li nec magna atq; sta-
bilia decenter et grauius ornant̄. **E**st tale aliq̄d in epl̄a b̄n̄ssimi

A. 6

A. 7.

Verba de Augustina

cipriam. qd̄ ideo puto accidisse vel consulto factū ēē. ut sciret a poste-
 ris. quā linguā doctriē x̄ane sanitas. ab ista redūdātia reuocauerit.
 et ad eloquētiāz ḡuozē modestiorēqz restrinxerit. qualis in eius
 sequētibz lris. secure amatē religiose appetit. h̄ difficilime implet.
 Ait ergo quodā loco. Petamus hāc sedem. dat secessuz vicina se-
 creta. vbi dū erratici palmitū lapsus. pedulis nexibz per arūdimēs
 baiolas repūt. micēā porticū frondea tecta fecerūt. nō dicūtur ista
 nisi mirabiliter affluētissima fecūditate faciūdie. h̄ p̄fusione nimia
 grauitate displicēt. Qui vero hęc amat. p̄fecto eos q̄ nō ita dicūt
 h̄ castigacius eloquūtur. nō posse ita eloqui existimāt. nō iudicio
 ista temerare. quā p̄pter iste vir scūs. et posse se ostēdit sic dicē. qz
 dixit alicubi. et nolle. qm̄ postmodū nūsqz. Agit itaqz n̄r ille elo-
 quēs cū iusta et scā et bona dicit. neqz em̄ alia v̄bz dicē. agit ergo
 q̄ntuz p̄t cū ista dicit. ut intelligent. ut libent. ut obedient audiant.
 Et hęc se posse. h̄ potueit et inq̄ntū potueit pietate magis oracōnū qz
 oratorū facultate nō dubitet. ut orādo p̄ se et p̄ illis q̄s est allocu-
 turus. sit orator anteqz dictor. ip̄a hora iā ut dicat accēdes. p̄sqz ex-
 erat p̄ferentē linguā. ad dēū leuet aīaz sicientē. ut eructet qd̄ bite-
 rit. ul̄ qd̄ impleueit fundat. Cū em̄ de vnaquaqz re q̄ scdm̄ fidē dile-
 ctionēqz tractāda ē. multa sint q̄ dicant. et multi modi quibz dicā-
 tur. ab hīs q̄ hęc sciūt. q̄s nouit qd̄ ad p̄ns tēpus ul̄ nob̄ dicē. vel
 per vos expediat audiri. nisi qui corda oīm̄ videt. et q̄s facit. ut qd̄
 optz et quēadmodū optz dicat a nob̄. nisi in cuius maū sūt. et nos
 et s̄mones n̄r. Ac p̄ hęc. discat quēqz oīa q̄ docēda sūt. qui et nosse
 vult et docere. facultatēqz dicēdi ut v̄bz virū eccl̄asticū sp̄aret. ad
 horā vero ip̄ius dictōis. illō potius cogitet bone mētī auerire. qd̄
 dñs ait. nolite cogitare quō aut qd̄ loquamī. dabit em̄ v̄bz in illa
 hora qd̄ loquamī. nō em̄ vos estis q̄ loquimī. h̄ spūs p̄ris v̄ri q̄ lo-
 quitur in v̄bz. Si ergo loquit̄ in eis spūs scūs. q̄ p̄sequētibz tradū-
 tur pro x̄po. cur nō etiā in eis qui tradūt discētibz x̄pm̄. Quisquis
 aut̄ dicit. nō esse hōmibz p̄cipiēdū. quid et quēadmodū doceat. h̄ do-
 ctōres scūs efficit spūs. p̄t dicē. nec orandū nobis esse. qz dñs ait.
 Scit p̄r vester qd̄ v̄bz opus sit p̄sqz petatis ab eo. Aut apl̄m̄ pau-
 lū thimotheo et thito nō debuisse p̄cipe. qd̄ et quēadmodū p̄cipent
 alijs. Quas tres aplicas epl̄as. ante oculos h̄re debz. cui ē in eccl̄ia
 p̄sona doctōris imposita. Rōne in p̄ma ad thimotheū legiē. anūcia
 hęc et doce. q̄ autē sint supra dictū est. Rōne ibi dictū est. Seniores
 ne increpaueris. h̄ obsecra ut p̄rem. et. Rōne in scd̄a ei dicitur. for-
 mā habe v̄bz sanorū q̄ a me audisti. nōne ei ibi dicit. Satis age-
 te ip̄m̄ p̄babile opariū exhibēs dō. nō erubescētē verbū veritatis

.A R.

.A L.

recte tractantē. Ibi ē et illud. p̄dica verbū. in sta oportūe importūe.
argue. hortare. increpa. in omī longanimitate ⁊ doct̄ina. Itēq; ad
chitū. nōne dicit. Ep̄m iuxta doct̄inā fidelis vbi p̄seuerantē esse
debē. ut potēs sit exhortari in doct̄ina sana ⁊ tradicētes redarguē.
ibi etiā dicit. tu vero loquē que docēt sanā doct̄inā. senes sobrios eē
et que sequuntur. Ibi ⁊ illud. hęc loquē ⁊ exhortare. et increpa cū omī
impio. nemo te dēpnat. ad mone illos p̄ncipib; ⁊ potestatib; s̄bdit̄
tos eē ⁊ c. Quid ḡ putamus. nūq̄d tra seipm sentit apl̄s. qui cū
dicat doctores f̄ei opacōe spūs sci. ip̄e illis p̄cipit. q̄d ⁊ quē admo
dū doceat. An intelligēdū est. et hoīm officia ip̄o scō spū largiente.
in docēdis etiā ip̄is doctozib; nō debē cessare. et tñ neq; q̄ plantat ē
aliq̄d neq; q̄ rigat. s; q̄ incrementū dat deus. vnde ip̄is q̄ ministris
sc̄is hominib; vel etiā sc̄is anglis opantib;. nemo recte d̄iscat q̄ p̄t̄
nent ad viuēdū cū deo. nisi fiat a deo docibilis deo. cū dicit̄ in psal
mo. doce me facē volūtātē tuā. qz deus meus es tu. vnde et ip̄i thi
motho idē dicit apl̄s. loquēs vtiq; ad disciplin doctoz. tu autē p̄se
uera in h̄is que didicisti et credita sūt tibi. sciens a quo didiceris.

Sic enī corp̄is medicamta. q̄ hoīb; ab hoīb; adhibent̄. nō nisi eis
p̄sūt. quib; deus opatur salutē. qui ⁊ sine illis mederi p̄t. cū sine illo
ip̄a nō p̄nt. et tñ adhibent̄. et si hoc officiose fiat inter opa mie vel
b̄nificētie deputat̄. Ita et adiumenta doct̄ine. tūc p̄sūt aie adhi
bita p̄ hoīem. cū deus opat̄ ut p̄sint. q̄ potuit euāgelium dare hoī. etiā
nō ab hoīb; neq; p̄ hoīez. Qui ḡ dicēdo m̄tē p̄suadē qd̄ bonū est. n̄l
illoz triū spernēs. sc; ut doceat. ut delectet. ut flectat. or̄et et agat ut
quē admodū sup̄ diximus intelligēt. libent̄. et obediēt̄ audiat̄
Qd̄ cū apte et d̄uement̄ facit. nō im̄meito eloquēs dici p̄t. et si nō
eū sequat̄ auditoris assensus. Ad hęc autē tria. id est ut doceat. ut
delectet. ut flectat. etiā illa tria videtur p̄tinē voluisse. idem ip̄e ro
mam auctor eloqui. cū itidē dixit. Is erit ergo eloquēs. q̄ potēit
pua s̄bmissē. modica tēpate. magna granditer dicē. tanq̄ si ad
deret etiā illa tria. et sic explicaret. vnā eandēq; sentētiā. dicens.
Is erit ergo eloquēs. qui ut doceat poterit pua s̄bmissē. ut delectet
modica tēpate. ut flectat magna granditer dicē. Hęc autē tria. ille
sic ab eo dicta sūt. in causis foren̄sib; poss; ostendē. nō autē hic. s; est
in eccl̄asticis questioib;. in quib; huīoi quē volum; informare ser
mo versat̄. In illis enī ea pua dicuntur. vbi de reb; pecuniariis iud
dicandū est. ea magna vbi de salute ac de capite hoīm. ea vero vbi
nichil hoꝝ iudicandū est. nichilq; agit̄ ut agat siue decernat s; tan
tūmō ut delectet̄ auditor. inter vtrūq; quasi media. et ob hoc mo
dica s; est modēata dixerit. modicis enī modus nomē imposuit. nā

.A. O.

.A. R.

.A. O.

.A. P.

modica pro p̄uis abusuē nō p̄pe dicimus. In istis aut̄ n̄ris. q̄ndo
quidē oīa maxie que de loco sup̄iori ppl̄is dicimus. ad hōim salutē
nec t̄panēā s̄ eternā referre debemus. vbi etiā cauēdus ē eternus
int̄itus. oīa sūt magna q̄ dicimus vsq; adeo. ut nec de ip̄is pecuniā
r̄is rebz vel acquirēdis vel amittēdis. pua videri debeant q̄ dōctoz
ecc̄iasticus dicit. siue sit illa magna siue pua pecunia. neq; enī pua ē
iusticia. quā p̄fecto t̄m pua pecunia custodire debem? dicēte d̄no.
Qui in m̄mo fidelis ē et in magno fidelis ē. qd̄ ergo m̄mū est m̄
m̄mū est. s̄ in m̄mo fidelē esse magnū est. Nam sic racō rotūditatis.
id est ut a p̄cto medio om̄es linee pares in extrema ducatur. eadē
est in magno disco q̄ in n̄mulo exiguo. Ita vbi pua iuste gerūtur
non minuitur iusticie magnitudo. De iudicijs t̄m̄q; secularibus
quibz vtiq; n̄si pecuniarijs. cū loquētur apl̄s. audet quisq; v̄m inq̄t
adūsus alterū negociū h̄ns. iudicari ab m̄is. et nō apud sc̄os. an
nescitis qz sancti m̄dū iudicabūt. et si in vob̄is iudicatur m̄dus
in digni estis qui de minimis iudicetis. nescitis quia angelos iudi
cabimus nedū secularia. Secularia igitur iudicia si habueritis. eos
qui d̄tēp̄t̄ibiles sūt in ecc̄ia. h̄s d̄stituite ad iudicandū. ad reuerē
tiam vob̄ dico sic nō est inter vos quisq; sapiēs. q̄ possit inter fr̄m
suū et fr̄m iudicare. s̄ frater cū fr̄e iudicat̄ et hoc apud infideles.
iam quidēz omnino delictū in vob̄ est. qz iudicia habetis vob̄iscū.
quare nō magis iniquitatē patim̄. quare nō potius fraudam̄. s̄
vos iniquitatē facitis et fraudatis et h̄ fr̄es. an nescitis quia iniustre
gnū dei nō h̄ditabūt. Quid ē qz sic indignat̄ apl̄s. sic corripit. sic
exprobrat sic increpat sic minat̄. qd̄ est qz sui animi affectū tam cre
bra et aspa vocis mutacōne testatur. qd̄ est postremo. qz de rebz m̄
minis tā grandit̄ dicit. t̄m ne de illo negocia secularia meruerūt. ab
sit. s̄ h̄ facit p̄pter iusticiā. caritatē. pietatē. que nulla sobria mente
dubitāt. etiā in rebz quālibz puulis magna sūt. Sane si admonē
remus h̄ies. quēadmodū ip̄a negocia secularia pro se vel pro suis.
apud ecc̄iasticos iudices agē debēt. recte admonem̄? ut agerēt
tanq̄ pua s̄bmissē. Cū vero de illi? viri differam? eloquio. quē vo
lum? eaz rerū ēē dōctoz. quibz liberam̄ ab eternis malis. atq; ad
et̄na p̄uenim̄? bona. vbiq; agātur h̄c. siue apud ppl̄m siue puat̄
siue ad vnū. siue ad plures. siue ad amicos siue ad inimicos. siue in
p̄petua d̄ctōne siue in collocōe siue in tractatibz siue in libris. siue
in epl̄is vel longissimis vel breuissimis. magna sūt. N̄si forte qm̄
calix aque frigide res minima atq; vilissima est. ideo minimū ali
quid atq; vilissimū d̄ns ait. qz eū qui dedit discip̄o eius. nō p̄t
mercedē suā. Aut vero qn̄ iste dōctoz in ecc̄ia facit inde sermonē.

.A Q.

.A R.

puū aliqd debet estimare se dicē. et ideo nō tpate. nō granditer. s; s; bmissē sibi eē dicendū. Rōne qñ accidit. ut de hac re loqrem̄ ad pplm et deus affuit ut agrue diceremus. tamq; de illa aqua frigida quedā flāma surrexit. que etiā frigida hōim pectora. ad misericordie opa faciēda. spe celestis mercedis accēderet. Et tñ. cū doctor iste debeat rerū dictor eē magnay. nō semp eas debet granditē dicē. sed s; bmissē cū aliqd docetur. tpate cū aliqd vitupatur vel laudat. cū vero aliqd agendū est. et ad eos loquim̄ qui hoc agē debēt nec tñ volūt. tūc ea q; magna sūt. dicēda sūt granditē et ad flectēdos aios agruēter. Et aliqn de vna eadēq; re magna. et s; bmissē dicē h; docet. et tpate h; p; dicit. et granditē h; ausus mde animus ut dūtat impellit. Quid em̄ deo ipō maius est. nūquid idēo nō discat. aut q; docet vnitatē trinitatis. debet nō s; bmissa disputa cōe agē. ut res ad dimoscendū difficilis. quātū datur possit intelligi. nūquid hic ornamenta et nō documta querūtur. nūquid ut aliqd agat ē flectēdus auditor. et nō potius ut discat instruēdus. Porro cū laudatur deus. siue de seipō siue de opib; suis. quāta facies pulchre et splēditē dicit om̄s oboritur ei. q; pot quātū debet laudare. quē nemo ducient laudat. nemo quomōcunq; nō laudat. At si nō colatur. aut cū illo vel etiā p;re illo colatur. ydola siue demonia. siue quecūq; creatura. q;ntū hoc malū sit. atq; ut ab hoc malo autanē hōies. debet vtiq; grāditer dici. Submissē dictōis exēplū. est apud aplm paulū. ut plinius aliquid memorē. vbi ait. Dicite michi qui vultis sub lege esse. legem nō audistis. scriptū est enī. q; abrahā duos filios habuit. vnū de ancilla. et vnū de libera. s; ille qui de ancilla scdm carnē natus est. qui autē de libera per repromissionē. que sūt in allegoria. h;ec enim sūt duo testamta. vnū quidē in monte syna in h;uitutē generans. q; est agar. syna enī mons est in arabia. qui dūctus est ei que nūc est iherlm. et h;uit cū filijs suis. Illa autē que surhū est iherlm libera ē que est m̄ nra rē. Itēq; ibi ratiocinat et dicit. frēs scdm hōiem dico tamen hōis d;firmatū testamētū nemo irritū facit aut sup;rdinat. Abrahę dicte sūt p;missiones et semini eius. nō dicit in seminib; q;h in multis. s; quasi in vno. in semie tuo qui est xp̄us. Hoc autē dico testamtu d;firmatū a deo. q; post q;dringētos et triginta ānos facta est lex. nō infirmat ad euacuādā p;missionē. h; enī ex lege hēdital. iam nō p;missione. abrahę autē per repromissionē donauit deus. Et q; occurrē potuit audietis cogitacōm. ut q;d ergo lex data ē. h; ex illa nō est hereditas. ip̄e sibi hoc obiecit. atq; ait velut interrogās quid ergo lex. deinde respondet. transgressiōis grā posita est. donec veniret semē cui p;missus ē dispositū p; anglos in maū mediatoris.

A.S.

A.T.

mediator aut unus non est. verus vero unus est. Et hic occurtebat
 quod ipse sibi opposuit. lex contra promissa dei. et responderet ab his red-
 ditque una ratione dicens. si enim data esset lex quae possit vivificare. omnino
 ex lege esset iusticia. sed deluit scriptura omnia sub peccato. ut promissio ex
 fide ihesu christi daretur credentibus etc. vel si quod huic est. Pertinet ergo
 ad docendi curam. non solum aperire clausa. et nodosa solvere questionum. sed
 etiam dum huiusmodi agitur. aliis questionibus quae fortassis incidant. ne id quod di-
 cimus improbetur per illas aut refellatur. occurrere. si tamen et ipsa earum so-
 lutio propter occurrerit. ne moueamus quod auferre non possumus. sicut
 autem. ut cum incidentes questionum aliae questiones. et aliae rursus incidere
 tibus incidentes pertractantur atque solvantur. in eadem longitudine tractantur
 omnis extendatur intentio. ut nisi memoria plurimum valeat atque vigeat.
 ad caput unde agebatur. disputator redire non possit. Valde autem
 bonum est. ut quicquid tradidit per. si occurrerit refutetur. ne ibi occurrat
 ubi non erit quae respondeat. aut proinde quidem huiusmodi tacenti occurrat. et minus
 faciatis abscedat. In illis autem apostolicis verbis. dictio tractata est. se-
 more ne inerepaueris. sed obsecra ut patrem. iuniores ut fratres. anus ut
 matres. adolescentulas ut sorores. Et multis. Obsecro autem vos fratres
 per misericordiam dei ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem. sanctam deo
 placentem. rationabile obsequium vestrum. Et totus fere ipsius exhortationis lo-
 cus tractatus habet elocutionis genus. ubi illa pulchriora sunt. in quibus
 propria propriis tanquam debita reddita decet excurrunt. sicut est. habentes
 dona diuisa secundum gratiam quae data est vobis differentes. sicut prophetiam secundum
 regulam fidei. sicut ministerium in ministerio. sicut quae docet in doctrina. quae
 exhortatur in exhortatione. quae tribuit in simplicitate. qui perest in solici-
 tudine. quae misereatur in hilaritate. dilectio sine simulaculo. odientes ma-
 lum. adherentes bono. caritatem fraternitatis inuicem diligentes. honore mu-
 tuo prouidentes. studio non pigri. spiritu feruentes. domino huiusmodi. spe gau-
 dentes. in tribulatione patientes. omnium instantes. necessitatibus sanctorum commu-
 niter. hospitalitatem sectantes. benedicite persecutoribus vestris. benedicite et nos-
 tris maledicentibus. gaudete cum gaudentibus. flere cum flentibus. id ipsum inuicem sen-
 cientes. Et quae pulchre illa omnia sic effusa. bene ebri ecciuitu terminatur. non
 alta sapientes. sed humilibus conscientibus. Et aliquando post. in huius modo inquit
 perseuerantes. reddite omnibus debita. cui tributum tributum. cui vectigal
 vectigal. cui timorem timorem. cui honorem honorem. quae membrata fusa clau-
 duntur etiam ipso ecciuitu quae duo membra atexunt. nemi quicquam debetis
 nisi ut inuicem diligatis. Et post paululum. nox processit inquit. dies autem
 appropinquat. abiciamus opera tenebrarum et induamus arma lucis. sic
 in die honeste ambulemus. non in somnolentibus et ebrietatibus. non in
 cubilibus et impudicijs. non in attentione et emulatione. sed in diuinum

.A S.

.A X.

Dñm ihesū cristū. et carnis curā ne feceritis in desiderijs. Quod si.
quisq; ita dicet. et carnis prudentiaz. ne in concupiscentijs feceritis.
sine dubio aures clausula numero siore mulceret. sed grauior inter-
pres etiā ordinē maluit tenere vobis. Quomō autez hoc in greco
eloquio sonet. quo ē locutus apls. videat eius eloqui vsq; ad ista
doctiores. Michi tñ qđ nob eodē verboz ordie interpretatū est. nec
ibi videt curre nūose. Sane hūc elocucōis ornatū. qui nūosis fit
clausulis. desse fatendū est nris auctoribz. qđ vtrū p interpretes fa-
ctū sit. an qđ magis arbitroz dulto. illi hec plausibilia deuitauerint.
affirmare nō audeo. qm fateor me ignorare. Illō tñ scio. qđ si quisq;
huius nūositatis peritus. illoz clausulas. eorū dē nūoz lege dponat.
qđ facile fit. mutatis quibusdā vobis q tantū dē significacōe valēt.
vel mutato eoz q inuenit ordie. nichil illoz q velut magna in sco-
lis gramaticoz aut rethorū didicit. in illis diuis viris deuisse agno-
scet. et multa respicit locucōis genera tanti decoris. q quidē et in nra
h maxie in sua lingua decora sūt. quoz nullū in eis quibz isti inflan-
tur lris inueniē. Si cauendū est. ne diuis grauibzq; sentencijs.
dū addit nūs. pondus detrahat. nā illa mūica disciplina vbi nūs
iste plenissie discit. vsq; adeo nō deuit pphetis nris. ut vir doctissi-
mus Jeronimus quorūdā etiā metra dmemoret. in hebreā dūtaxat
lingua. cuius ut veritate huaret in vobis. hec inde nō transtulit. Ego
autē ut de sensu meo loquar. q michi q; alijs r q; alioz ē vtiq; noci-
oz. sic in meo eloqo quātū modeste fieri arbitroz. nō ptermitto istos
nūs clausulaz. Ita in auctoribz nris hoc michi plus placet. q ibi
eos rarissime inuenio. Grande autē dicēdi genus. h maxie distat.
ab isto genē tpato. q nō tam vobis ornatibz comptū est. q; violenti-
tuz aimi affectibz. Nā capit etiā ornamta illa pene oia. h ea si nō ha-
bueit nō reqrit. fertur quippe impetu suo. et elocucōis pulētudine
si occurrerit. vi rerū rapit nō cura decoris assuit. Satis ē enī. ei ppe
qđ agit. ut vba congruentia. nō oris eligatur industria. h pectoris se-
quatur ardore. Nam si aurato gematoq; ferro vir fortis armetur.
intētissimus pugne. agit quidē illis armis qđ agit. nō qz speciosa
h qz arma sūt. Idem ipe est tñ. et valet plurimū etiā cū rimati telū
na mina facit. Agit apls ut pro euāgelico ministerio patient ma-
la huius tpis cū solacō donoz dei oia tollerent. Magna res est et
grandit agitur. nec desūt ornamta dicendi. Ecce inquit nūc tēpus
acceptabile. ecce nūc dies salutis. nullā in quo q; dātes offensionē.
ut nō replēndat ministeriū nrm. h in oibz dmedātes nosmetipos
ut dei ministros i multa pacia. i tribulacōibz. i necitibz in angustijs.
in plagis. in carceribz. in sedicōibz. i laboribz. in vigilijs. in ieiunijs.

Ay.

Az.

Az.

Az.

in castitate. in scia. in longanimitate. in benignitate. in spu sancto. in caritate no ficta. in vbo veritatis. in vte dei. per arma iusticie a dextris et a sinistris. per glaz et ignobilitate. per infamia et bona famam. ut seductores et voraces. ut q ignoram et cognoscim. quasi morietes et ecce vivimus. ut coerciti et no mortificati. quasi tristes semp aut gaudentes. sic egem multos aut ditates. tanqz nichil habentes et oia possidentes. Vide adhuc ardentem. Os nrm patet ad vos o corinthij. cor nrm dilatatu est. et que prosequi longum est.

.b C.

Itaqz ad ronos agit ut psecucões hui? mundi caritate vincant. Spe certa in adiutorio dei. Agit aut et graditer et ornate. Scim? inquit qm diligentibz deu oia cooperant in bonu. hñs q fm ppositu vocati sūt sancti. Qm qs ante pscuit. et pdestinavit aformes fieri ymaginis filij sui. ut sit ipe pmo gemit? in multis fratribz. qs aut pdestinavit illos et vocavit. et qs vocavit illos et iustificavit. qs autē iustificavit illos et glorificavit. Quid igitur dicemus ad hęc. si deus pro nobis qs contra nos. q ppo filio suo no pepit. h pro nobis omibz tradidit illu. quo no etiā cū illo oia nobis donavit. Quis accusabit adūsus electos dei. deus q iustificat. qs est q redempnet. xp̄us ih̄us qui mortuus est. magis aut qui resurrexit. q est in dextera dei qui et interpellat pro nobis. Quis nos sepabit a caritate xp̄i. tribulacio. an angustia. an psecutio. an fames. an nuditas. an piculū. an gladius. sic scriptū est. qz ppter te mortificam tota die. estimati sum? ut oves occisionis. sed in hñs omibz supvincim? per eū qui dilexit nos. Certus sū enī. qā neqz mors. neqz vita. neqz angeli. neqz principatus. neqz virtutes. neqz p̄sentia. neqz futura. neqz altitudo. neqz profundū. neqz creatura alia poterit nos sep̄are a caritate dei. que est in cristo ih̄esu.

.b D.

Ad gallatas autē quāvis tota illa epistola submissio dicēdi genē sc̄pta sit. nisi in extremis partibz. vbi est eloquiū tēpatū. Tamē interponit quedā locū. eo motu animi. ut sine vllis quidē talibz ornāntis. qualia sūt in hñs que mō possumus. nō possit tamē nisi grandit? dici. Dies inquit obfuitis et menses et annos et tpa. timeo ne forte sine causa laborauerim in vobis. Esto te sicut ego. qm et ego sic vos. fratres p̄cor vos nichil me lesistis. scitis autē quia per infirmitatē carnis iā pridē euāgelizavi vobis et tēptacões v̄ras in carne mea nō spreuistis neqz respuistis. h̄ sic angelū dei excepistis me sic xp̄m ih̄m. que ergo fuit beatitudo v̄ra. Testimoniū enī vobis phibeo. qm si fieri possz. oculos v̄ros eruissetis et didissetis michi. Ergo inimicus factus sū vobis verū pdicans. Emulant? vos nō bene. h̄ excludē vos volūt ut eos emulem. Bonū est autē emulari in bono semper. et non solum cum presens sum apud vos.

Filioli mei quos iterū parturio. donec formetur xp̄s in vobis. velles
aut nūc atesse. apud vos. et mutare vocē meā q̄ defunctorū in vobis.
Nūquid hic. aut contraria contrarijs sūt v̄ba reddita. aut aliqua ḡda-
tione sibi subnexa sūt. aut celsa et membra circuitusue sonuert. et tñ
nō ideo tepuit grandis affectus. quo elequū feruē sentimus. Sed
aplica ista. sic data sūt. ut et p̄funda sint atq; ita d̄sc̄pta memorie
q; mandata. ut nō solū lectore vel auditore. v̄rū etiā expositore
opus habeant. si quis in eis nō sup̄ficie contentus altitudinē querat.

Qua p̄pter videmus ista genera dicēdi in eis. q̄ istoz lectione.
ad rerū diuinaz atq; salubriū sciām p̄fecert. eāq; eccl̄ie ministrant. be-
atus Ciprian⁹ s̄bmissio dicēdi genē vtitur in eo libro vbi de sacra-
mēto calicis disputat. Soluit̄ ibi quippe questio in q̄ queritur v̄rū
calix d̄nicus aquā solā. an eā v̄mo mixtā debeat h̄re. S; exēpli gr̄a.
aliq̄d in̄te p̄nēdū est. Post p̄ncipiū epl̄e. iā solū incipies p̄positā
questionē. Admonitos aut nos scias inquit. ut in calice offerēdo.
d̄nica traditio h̄ue. neq; aliud fiat a nob. q̄ q; p̄ nob d̄ns p̄or fecit.
ut calix q̄ in memoracōez eius offerē v̄mo mixtus offerat. nā cū
xp̄us dicat. ego sū vitis vera. sanguis xp̄i nō aqua ē vtiq; h̄ v̄mū.
Nec p̄t videri sanguis eius q̄ redēpti ⁊ viuificati sumus ēē in cali-
ce. qm̄ v̄mū dehit calici. quo xp̄i sanguis ostēdit̄. qui sc̄pturaz oim̄
sacram̄to ac testimoio p̄dicat̄. Inuenimus enī in genesi circa sac-
eramentū noe. h̄ item p̄currissē ⁊ figurā d̄nice passionis illic exti-
tisse. q; v̄mū bibit. q; inebriatus est. q; in domo sua nudatus est q;
fuit recubans nudis ⁊ patētib; femorib;. q; nuditas illa p̄ris a me-
dio filio tenotata est. a maiori vero ⁊ minori d̄recta. et cetera q̄ nec-
esse nō est exequi. cū satis sit. h̄ solū p̄lecti. q; noe typū futurē ve-
ritatis ostēdens. nō aquā. h̄ v̄mū biberit. et sic p̄maginē d̄nice pas-
sionis expresserit. Itē in sacerdote melchizedech. d̄nici sac̄menti
p̄figuratū videmus misterium. sc̄dm q; sc̄ptura diuina testat̄ et dicit
Et melchizedech rex salē p̄tulit panē ⁊ v̄mū. fuit aut̄ sacerdos dei
summi ⁊ b̄ndixit abrahā. Qd̄ aut̄ melchizedech xp̄i typū portaret. de-
clarat in psalmo sp̄s sc̄us. ex p̄sona p̄ris ad filiū dices. Ante luci-
ferū genui te. tu es sacerdos in eternū s̄m ordinē melchizedech. h̄c et
alia q̄ sequuntur hui⁹ epl̄e. s̄bmissio dicēdis modū fuāt. qd̄ facile est
explorare legētib;. Sanctus q; ambrosius cū agat rē magnā de
sp̄u sc̄o. ut eū p̄ri et filio demonstrēt equalē. s̄bmissio tñ dicēdi genē
vtit̄. qm̄ res suscepta. nō ornāta v̄boz. aut ad flectēdos aios cō-
mōcōis affem. h̄ rerū docum̄ta dehidēat. ḡ in̄ cetera i p̄ncipio hui⁹
opis ait. q; motus orac̄lo getton. cū audiss; q; deficiētib; lic; p̄loz
m̄lib;. in vno viro d̄ns plebē suaz ab hostib; liberaret obtulit h̄dū

.b E.

.b f.

.b G.

capraz. cuius carne scdm pcepta angeli et azima sup petraz posuit. et ea iure pfudit. q simul ut virge cacumine qua gerebat angelus dei. atigit. de petra ignis erupit. atqz ita sacrificiu qd ibi offerebat dsumptu est. Quo iudictio declaratu videtur. qz petra illa typu habuerit corpis xpi de quo utiqz scriptu est. bibebat de assequenti eos petra. petra aut erat xpus. qd utiqz no ad diuinitate eius. s ad carne relatu est. q scientiu corda pploz phenni riuo sui sanguinis munda uit. Jam tuc g in misterio declaratu est. qz dñs ihus in carne sua. totius mundi peccata crucifixus aboleret. nec solu delicta factoz. sed etiā cupiditates aioz. caro eni hedi ad culpa facti refertur. ius ad illecebras cupiditatu. sic scptu est. qz occupuit plus cupiditate pessima. et dixert qd nos cibabit carne. Qd g extendit angelus virgam et tetigit petraz. de qua ignis exiit. ostendit qz caro dñi igne repleta diuino. peccata oia huane racionis exurreret. unde et dñs ait. igne vrm mitte in terra. rē. In quibz rei docende ac pbande maxie incubit. De gene tepato. est apud ciprianu virginitatis illa laudaco. Nūc nobis ad vrgines hmo ē. quaz quo sblimior gla est. maior et cura. flos ē illi ecciastici germinis. decus atqz ornantū gracie spūalis. letā indoles laudis r honoris. opus integru atqz incorruptu. dei ymago respondēs ad sanctimonia dñi. illustrior porco gregis xpi. gaudet in ipis atqz per ipas largiter floret. ecclesie matris glōsa fecunditas. quāto qz plus gloriosa vrginitas numero suo addit. gaudiū mris auget. Et alio loco in fine eplē. quō portamus inquit ymaginē eius q de limo ē. sic portemus ymaginē eius qui in celis ē. Hac ymaginē vrginitas portat. portat integritas. sanctitas portat r veritas. portat discipline dei memores. iusticiā cū religione retinētes. stabiles in fide. huiles in timore. ad omnez tolleranciā fortes. ad sustinēdas iniurias mites. ad faciendā misericordiā faciles. fraternā pace vnāmes atqz r cordes. Que vos singulo bone vrgines. obseruare. diligē. et implere debetis. que deo r xpo vacātes. ad dñm cui vos dicastis maiori et meliori parte pceditis Profecti ānis iunioribz facite magisterū. iuniores natu ptere patribus incitamentū. hortāntis vos mutuis excitare. emulis de vtrute docūntis ad glām puocate. diuare fortit. pgrate spūalit. pueite feliciter. tantū memētoe tūc nri. cū incipiet in vobis vrginitas honorari. Ambrosius etiā gene dicēdi tpato r ornato. pfessis vrginibz pponit. tanqz sub exempli forma. qd moribz imitent. et dicit. Virgo erat non solum corpe sed etiam mente. que nullo doli ambitu smcerū adulteraret affectuz. corde huilis. verbis grauis. animo prudens. loquendi parciōr. legendi studiosior. nō in incerto diuiciarū

.bh.

.b7.

sed in prece paupis spem reponēs. intenta opi. verecūda smombz.
arbitrū mētis nō hoīem s; dēū querē. nullū ledē. s; omībz bene velle.
maioribz natu assurgē. equalibz nō inuēdere. iactantiā fugē. ratio-
nem sequi. v̄tutē amare. Quādo ista vel vultu lehit parentes. qñ
dissentit a ppimquis. qñ fastidiuit hūilem. qñ risit debilē. quādo vi-
tauit mopem. eos solos sollicita cetus hoīm inuisere. q̄s misericōdia nō
erubesceret. neq; p̄terret verecūdia. Nichil toruū in oculis. nichil
in verbis procaz. nichil in actu inuēricūdū. nō gestus fractior. nō
incessus solucior. nō vox petulātor. ut ip̄a corpis spēs. simulacrū fu-
erit mentis ⁊ figura p̄bitatis. bona quippe domus in ip̄o vestiblo
tebz agnosci. ac p̄mo p̄tentat in gressu. nichil intus latere tenebras
rum. tanq̄ lucerne lux intus posita foris luceat. Quid ḡ exequar
ciboz parcimoniā. officioz redū danciā. alterū vltra naturā sup̄fuis-
se. alterū pene ip̄i nature defuisse. illic nulla intermissa t̄pa. hic con-
gemmati ieiunio dies ⁊ si qñ reficiēdi successiss; volūtas. abus ples-
rūq; obuius. q̄ mortē arceret nō delicias ministraret. Hec aut̄ pro-
pterea in exemplo huius t̄pati generis posui. qz nō hec agit ut vir-
ginitatē v̄ueat que nōdū v̄uerūt. s; ut ostēdat quales eē debēat.
que iā v̄uerūt. Nā ut aggrediat̄ anim? tm̄ ac tale p̄positū. grādi
vtiq; dicendi genē debet excitari et accendi. S; martir Cyprianus
habitu v̄gimū. nō de suscipiendo v̄ginitatis. p̄posito scripsit. Iste
vero ep̄us. eas etiā ad h. magno accendit eloquio. Serū ex eo
qđ ambo egerūt. dictōnis grādis exēpla memorabo. ambo quippe
inuedi sūt in eas. q̄ formā pigmentis colorāt vel potius decolorāt.
Quoz prior ille cū hoc ageret. ait inter cetera. Si q̄s pingendi ar-
tifex. vultū alicuius aut spēm et corpis qualitatez emulo colore si-
gnasset. et signato iam d̄sumatoq; simulacro. manus alius inferret.
ut iā formata. iā picta. quasi pitior reformaret. ḡuis p̄oris artificis
iniuria. et iusta indignacō videret̄. Tu te existimas impune latus-
ram. tam improbe temeritatis audaciam. dei artificis offensam. ut
enī circa h̄p̄ies impudica et incesta fucis lenocinatibz nō sis. corru-
ptis violatisq; que dei sūt. p̄ior adultera d̄tineris. qđ ornari putas.
qđ putas comi. impugnacō est ista diuini opis. p̄uaricacō verita-
tis. Mouentis apli vox est. Expurgate vetus fermentū ut sitis no-
ua d̄persio. sic estis azimi. nā pascha n̄r̄m p̄molatus ē xp̄us. Itaq;
festa celebrem? nō in fermento v̄tei neq; in fermento malicie ⁊ nequi-
cie. s; in azimis sm̄ceitatis et veritatis. Nū sm̄ceitas pseuerat ⁊ veri-
tas. qñ que sincera sūt. polluūtur. et colorū adulterinis medicaminū
fucis. in mēdaciū vera mutātur. Dñs tuus dicit. nō potes facē capil-
lū v̄nū m̄grū aut albū. et tu ad v̄mcedam dñi tui vocem. vis te esse

.b R.

.b L.

.b M.

poriore audaci conatu et sacrilego dteptu. Crimes tuos inficis. ma-
 lo p̄sagio futuroꝝ. capillos iā tibi flāmeos auspicaris. longuz est
 inferē omīa que sequūtur. Ille vero posterior. ut in tales diceret.
 hinc illa inquit nascūtur incētina vicioꝝ. ut quehtis coloribꝫ ora de-
 pingāt. dū viris displicē formidāt. et de adulterio vultus. medicāt
 adulteriū castitatis. Quāta hxc amētia. effigiē mutare nature. pic-
 turā querē. et dū verentē maritale iudiciū pdere. p̄p̄riuz pdiderūt.
 prior enī de se pnūciat q̄ cupit mutare qd̄ nata est. Ita dū alijs stu-
 det placere. p̄pus ip̄a sibi displicet. quē iudicē mulier veriore defor-
 mitatis tue queimus. q̄ teip̄am. q̄ videri times si pulcra es cur ab-
 sconderis. si deformis cur te formosam eē mētiris. nec tue scie nec
 alie m̄ erroris grām habitura. Ille enī alterā diligit. tu alteri vis
 placē. et nascēris si amet aliā. q̄ adulterari in te docet. mala m̄ grā
 es iniurie tue. lenocinari refugit etiaz q̄ passa ē lenonē. ac licet vi-
 lis mulier nō alteri tñ s̄ sibi peccat. Colleābiliora p̄pe modū in ad-
 ulterio crimia sūt. ibi enī pudicia. hic natura adulterat. Satis ut
 estimo apparet. feias ne suā facis adulterent formā. et ad pudorē
 et ad timorē. hac faciūdia vehement̄ impelli. Promde neqꝫ s̄missuz
 neqꝫ tpatū s̄ grande omīno. genus h̄ elocucōis agnoscimus. In
 hīs autē quos duos ex omībz p̄ponē volui. et in alijs eccl̄asticis
 viris et bona. et bene. idest sic res postulat. a cute. ornate. ardentē
 qꝫ dicētibꝫ. per multa eoz̄ sc̄pta et dicta. p̄nt hxc tria genera repiri.
 et assidua lectōne vel audicōne admixta etiā exercitacōne studen-
 tibus molescē. Nec quisqꝫ p̄ter disciplinaz eē existimet ista miscē.
 ymmo quātū agrue fieri p̄t. omībz generibꝫ dictō varianda ē. nā
 qñ proluxa est in vno genē. minus detinet auditorē. cū vero fit. ab
 alio in aliud transitus. etiā si longius eat. decencius p̄cedit oratio.
 Quāuis habeant et sm̄gula genera varietates suas in sm̄one elo-
 quētū. quibꝫ nō sm̄ūtur in eoz̄ q̄ audiūt frigescē vel tepescē sensibꝫ.
 verūtñ facilius s̄missuz solū q̄ solū grande diuicius tollerari p̄t.
 Comocio quippe animi. qñto magis excitanda ē. ut nob̄ assenciat
 auditor. tanto minus in ea diu teneri p̄t. cū fuerit quātū satis ē exci-
 tata. et ideo cauedū est. ne dū volumus alcius erigē qd̄ erectū est
 etiā inde decidat quo fuerat excitacōe p̄ductū. Interpositis vero q̄
 sūt dicēda s̄missius. bene redit̄ ad ea q̄ opus est grandit̄ dici. ut
 dictōis impetus sic maris estus alternet. Ex quo fit. ut grande di-
 cendi genus si diuicius ē dicēdū. nō debeat eē solū. s̄ alioꝝ generū
 interposicōe variet̄. Et tñ ei generi tota dcō tribuit̄. cuiꝫ copia pre-
 ualuit Intest enī. qd̄ genꝫ cui generi int̄ponatur ul̄ adhibeat̄. c̄tis
 et necessarijs locis. Nam et in grādi genē. sp̄ aut penē sp̄ tempata

.b R.

.b O.

.b P.

debent esse p̄cipia. Et in potestate est eloquētis. ut dicantur nō nul-
la s̄missa. etiā que possent grandit̄ dici. ut ea que dicuntur grandit̄.
ex illoz fiant opacōne grandiora. et eoz tanq̄ v̄mbri luminosio-
ra reddant̄. In quocūq; aut̄ genē aliqua questiomū v̄mcula solue-
da sūt. acumiē opus ē. qđ sibi s̄missuz genus pprie vendicat. ac p̄
hoc eo genē vtendū est et in alijs duobz generibz. qñ eis ista inci-
dūt. Sic cū laudādū aliqđ vel vitupandū. vbi nec dāpnacō cuius-
q; nec liberacō. nec ad actionē qualibz assensio requirit̄. in quocū-
q; alio genē occurrerit. genus adhibēdū et interponēdū est t̄pati.

In grandi vero genē inueniūt locos suos. duo cetera. et in s̄missi-
so similit̄. Tempatū aut̄ genus nō quidē semp. s̄ tñ aliqñ s̄missio
indiget. si ut dixi. questio cuius nodus ē soluedus occurrerit. vel
qñ nōnulla q̄ ornari possent. ideo nō ornatur. s̄ s̄missio fmōe dicuntur
ut quibusdā quasi choris ornātoz. p̄beant eminentiorē locū. Grandi
aut̄ genus t̄pata dictō nō req̄rit. ad delectandos quippe aīos.
nō ad mouēdos ip̄a suscipiē. Non sane si dicenti crebrius et vehē-
mentius acclameē. ideo grandit̄ putandus ē dicē. s̄ enī et acumi-
na s̄missi generis. et ornāta faciūt t̄pati. Grande aut̄ genus ple-
rūq; pondē suo voces p̄mit. s̄ lacrimas exprimit. Demq; cū apud
cesaream mauritanie. pp̄lo dissuaderem pugnā ciuilem vel potius
plusq; ciuile. quā cateruā vocabant. neq; enī ciues tantūmō verū
etia; pp̄inqui. fr̄es. postremo parētes ac filij. lapidibz inter se in du-
as p̄tes diuisi. per aliquos dies diuinos certo t̄pe anni solemniter
d̄micabant. et quisquis ut quenq; poterat occidebat. Egi quide; .b Q.
grandit̄ quantū valui. ut tam crudele et inueteratū malū. de cordibz
eoz et moribz auellerē pellerēq; dicendō. Non tñ egisse aliqđ me
putaui. cū eos audirē acclamātes. s̄ cū flentes viderē. Acclamat̄
ombz quippe se doceri et delectari. flecti aut̄ lacrimis indicabāt. quas
vbi aspexi. immanē illā c̄suetudinē a p̄ribz et auis longe; maiori-
bus traditā. que pectora eoz hostilit̄ obfidebat vel potius posside-
bat. victā anteq; re ip̄a id ostēderēt credidi. moxq; s̄mone finito.
ad agēdas deo gr̄as corda atq; ora auerti. Et ecce. iam ferme octo
vel amplius anni sūt pp̄icio xp̄o. ex quo illic nichil tale temptatuz
est. Sūt et alia multa exp̄imēta. quibz di dicimus. h̄pies. qđ in eis
fecerit sapiētis granditas dictōnis. nō clamore potius q̄ gemitu.
aliqñ etiā lacrimis. postremo vite mutacōe monstrasse. Submissio .b R.
etiā dicēdi genē. sūt pleriq; mutati. sed ut qđ nō sciebāt scirent. aut
qđ eis vitabatur incredibile crederent. nō aut̄ ut agerent qđ agenz
dū iam nouerāt. et agē nolēbāt. Ad hūioi nāq; duriciā flectendā.
tebz grandit̄ dici. Nam et laudes ac vitupacōes qñ eloquent̄ dicunt̄.

.b S.

cū sint in genere tpatō. sic afficiūt quosdā. ut nō solū in laudibz et vitupacōmbz eloquētia delectent. Verū etiā et ipi laudabilit' appetant. fugiatqz vitupabiliter viue. Sed nūquid omēs qui delectantur mutant. sicut in grandi genere omēs qui flectūtur agūt. et in sōmissō genere omēs q' docētur scūt. aut credūt verū esse qd nescierūt. Sōnde colligit. illa duo genera qd effice' intēdūt. h' eis eē maxime necēm. q' sapient' et eloquent' volūt dicē. Illud vero qd agitur genere tpatō. id est ut eloquētia ipa delectet. nō est genus dictōnis ppter seipm vsurpandū. s; ut rebus q' vtiliter honesteqz dicitur. si nec docente indiget eloqō nec mouēte. qz et sciētēs et faciētēs auditores hnt. aliquōtō pmpcius ex ipa delectacōe elocucōis accedat. vel tenacius adhaereat ascēsus. Nam cū eloquētie sit vniūsale officiu. in quo cūqz illoz triū generū. dicē apte ad psuasionē. fims aut id qd intēderis psuadē dicēdo. In quocūqz istoz triū generū. dicit quidē eloquēs apte ad psuasionē. s; mī psuadeat. ad finē nō pueniet eloquētie. Persuadet autē in sōmissō genere. vera eē que dicit psuadet in grandi. ut agant' que agēda eē iam scūtur nec agunt'.
.b T. Persuadet in genere tempato. pulere ornateqz se dicē. Quo fine nobis qd opus ē. appetant eū qui linguā gloriatur. et se in pangiriz eis talibusqz dictōmbz iactant vbi nec docendus. nec ad aliquid agendū mouēdus. s; tantūmō est delectandus auditor. Nos vero. istū finē referamus ad alterū finē. ut scz. qd effice' volumus cū granditer dicim? hoc etiā isto volumus. id est ut bona morū diligant'. et deuitent' mala. si ab hac actione nō sic alieui sūt hoies ut ad eā grādi genere dictōnis videant' vrgendi. Aut si iam id agūt. ut agāt studiosius. atqz in eo firmiter pteuerēt. Ita fit ut etiā tempati generis ornatu. nō iactant' s; prudent' vtant'. nō eius fine de nti. quo tantūmō delectat' auditor s; hoc potius agentes. ut etiā ipō. ad bonū qd psuadere volumus adiueat'. Illa itaqz tria q' sup' posuimus eū qui sapiēter dicit. si etiā eloquēter vult dicē. id agē dēbere. ut intelligent'. ut libent'. ut obediēt' audiat'. nō sic accipienda sūt. tanqz singla illis tribz dicēdi generibz ita tribuant'. ut ad sōmissuz intelligent'. ad tpatū libent'. ad grande ptineat obediēt' audiri. S; sic potius. ut hec tria semp' intēdat. et quātū pt agat. etiā cū in illoz singulo qz versat'. Nolum' em' fastidiri. etiā qd sōmissē dicimus ac p hoc nō volū? nō solū intelligent'. verū etiā libent' audiri. Quid aut agim? diuis testimoniis docēdo q' dicim? mī ut obediēt' audiam'. id est ut credat' eis opitulāte eo cui dictū ē testimonia tua credibilia facta sūt valde. Quid etiā cupit mī credi. q' aliqd licet sōmissō eloquio discētibz narrat. et quis eū velit audire. mī auditorem

.b T.

.b S.

.b X.

nōnulla etiā suauitate detineat. S; si nō intelligatur. q̄s nesciat. nec libēter eū posse nec obedient' audiri. Plerūq; autē dictō ip̄a s̄missa. dū soluit difficilimas questiones. et inopinata manifestacōe demonstrat. dū s̄nias acutissimas de nescio quib; quasi caūms vnde nō sperabat' eruit et ostendit. dū adūsariū dūcit errorem. et docet falsum eē. qđ ab illo dici videbat' inuictū. maxie cū adest ei quoddā deus. nō appetitū. s; quod dāmo naturale. et qñ nōnulla nō iactāticula s; quasi necia. at; ut ita dicā ip̄is reb; exhorta nūq̄tas claufulaz tantas acclamacōes excitat. ut vix intelligat' esse s̄missa. Nō enī q̄a neq; incedit ornata. neq; armata s; tanq̄s nuda agreditur. ideo nō aduersariū nervis lacertisq; collidit. et obfistentē subruūt ac destruit membris fortissimis falsitatē. S̄nde autē crebro et mltū acclamatur ita dicentib; m̄hi qz veritas sic dem̄rata. sic defensa. sic inuicta delectat. Et in h̄ ergo genē s̄missio. iste n̄r doctor et dictor. id agē debet. ut nō solū intelligent'. verū etiā libent' et obedient' audiat. Illa q; eloquētia generis t̄pati. apud eloquentē eccl̄asticū nec inornata relinquit'. nec indecent' ornatur. nec solū h̄ appetit ut delectet. qđ solū apud alios p̄fiteat'. verū etiā in h̄is q̄ laudat huc vitupat. istis appetēdis vel firmitus tenēdis illis aut dūitadis vel respūdis. vult utiq; obedient' audiri. Si autē nō audiat' intelligent'. nec libent' p̄t. Proinde illa tria. ut intelligat' q̄ audiūt. ut delectent'. ut obediāt. etiā in h̄ genē agenda sūt. vbi tenet delectacō principatū.

Jam vero vbi mouē et flectē grandi genē opus est auditore. qđ tunc opus est quando et veraciter dici et suauiter d̄stetur. et tamē nō vult facē qđ dicit'. dicēdū est p̄cul dubio grandit'. S; quis mouetur si nescit qđ dicit'. aut quis tenet' ut audiat. si nō delectat'. vñ et in isto genē. vbi ad obedientiā cor durū dictōis graditate flectendū est. m̄hi et intelligent' et libent' qui dicit audiat'. nō p̄t obedient' audiri. Hab; autē ut obedient' audiat'. quantacūq; granditate dictōis maius pondus vita dicentis. nā q̄ sapient' et eloquent' dicit. vixit autē nequit'. erudit. quid ē multos discendi studiosos. quāuis aīe sue sit inutilis. sic scriptū est. Scribe et pharisei in cathedra moysi sederūt. que dicūt facite. q̄ aut faciūt facē nolite. dicūt enī et nō faciūt. S̄nde ait ap̄lus. siue occasione siue veritate xp̄us annūciat'. xp̄us aut veritas est. et tñ etiā nō veritate annūciari veritas p̄t. id est. ut a prauo et fallaci corde. que recta et vera sūt p̄dicent'. sic quippe annūciat' ih̄us xp̄us. ab eis q̄ sua querūt nō q̄ ih̄u xp̄i. Sed quomā boni fideles non quēlibet hoīm. sed ip̄m dēū obedient' audiūt. q̄ ait. que dicūt facite. que autē faciūt facē nolite etc. Ideo audiūtur vtiliter. etiam qui vtiliter nō agūt. sua enim quere

.b p.

.b z.

.b r.

.b s.

.C D.

student. s; sua docē nō autent. de loco sez supiori sedis eccliaſtice. que sana doctrina ſtuit. Propter qđ ipse dñs p̄ſq; de talib; qđ amez morau diceret. p̄miſit. ſup cathedra moyſi ſedent. Illa g cathedra nō illoꝝ ſed moyſi. cogebat eos bona dicē. etiā nō bona facientes Agebant ergo ſua in vita ſua. docere autē ſua. cathedra eos non p̄mittebat aliena. Multis itaq; profuit dicendo que nō faciūt. ſed longe plurib; prodeſſent. faciēdo que dicūt. abūdant enī. qui male vite ſue deſenſionē. ex ipiſ ſuiſ p̄poſitiſ ⁊ doctozib; querāt. r̄ndētes corde ſuo. aut etiā ſi ad hęc erūpūt ore ſuo. atq; dicentes. qđ michi p̄cipiſ. cur ipse nō facis. ita ſit. ut eū nō obediēt audiant. q̄ ſei p̄m non audit. et dei verbū quod eis predicatur. ſimul cum ipſo predi catoꝝe contempnant. Demiq; apoſtoluſ ſcribens ad thimotheum cū dixiſſet. Nemo adoleſcentiā tuā contempnat. ſubiecit. vnde non contempneret atq; ait. S; forma eſto fidelium. in ſimone. in dulſatione in caritate. in fide. in caſtitate. Talis doctoz ut obediēter audiat nō impudenter. nō ſolū ſubmiſſe ac tempate. verū etiā granditer dicit. quia nō contempnabiliter viuūt. Sic namq; eligit bonā vitā. ut etiā bonā nō negligat ſamā. ſed provideat bona coram deo et hoib; quantū poteſt illū timendo. hñs conſulendo. In ipſo etiā ſimone malit rebus placere q̄ verbis nec exiſtimet dici melius. niſi qđ dicitur verius. nec doctoz verbis ſeruat. ſ; verba doctoz. hoc eſt enī quod ait ap̄tuſ. non in ſapientia verbi. ut nō euacuetur crux criſti

.C.E.

.C.F.

Ad hoc valet etiā qđ ait ad thimotheū. noli verbis contendē. ad nichil enī vtile eſt niſi ad ſubuerſionē audientium. Neq; enī hoc iteo dictū eſt. ut aduerſariis oppugnantib; veritatem. nichil nos pro veritate dicamus. Et vbi erit qđ cū oſtēderet qualis epiſcopuſ eſſe debeat. ait inter cetera. ut potens ſit exhortari in doctrina ſana et contradicentes redarguē. verbis enī contendē. eſt nō curare. quō error veritate vincatur. ſ; quō tua dictio dictōni alterius p̄feratur. Porro qui nō verbis contendit. ſue ſubmiſſe ſue t̄pate. ſue granditer dicat. id agit verbis. ut veritas pateat. veritas placeat. et veritas moueat. Quomā nec ip̄a que precepti ſimil et plenitudo legis eſt caritas. vllō mō eſſe recta poteſt. ſi ea q̄ diligūtur. nō vera ſed falſa ſunt. Sicut autē cuius pulcrum eſt coꝝp̄uſ et deformis eſt animuſ magis dolendus eſt. q̄ ſi deforme haberet coꝝp̄uſ. ita qui eloquent ea que falſa ſūt dicūt. magis miſerādi ſūt q̄ ſi talia deſormiter dicerent. Quid eſt ergo. nō ſolū ſapienter verū etiā eloquēter dicē. niſi verba in ſubmiſſo genē ſufficientia. in tempato ſplendētia. in grandi vehēmentia. veris tñ rebus quas audire optat adhibere. Sed qui vtrūq; nō poteſt. dicat ſapienter quod nō dicit

eloquenter . potius q̄ dicat eloquēter quod nō dicit sapiēter . Si autē nec hoc quidez potest . ita dūsetur . ut non soluz sibi pmū comparet . sed et p̄beat alijs exemplū . et sit eius quasi copia dicēdi . forma viuēdi . Sūt sane quidā . qui bene p̄nūciare possunt . quid autē p̄nūcient . excogitare nō possunt . Quod si ab alijs sumāt eloquentē sapientēz scriptū . memoriēz amēdent . atqz ad pplm p̄ferāt . h̄ eā p̄sonā gerant . nō improbe faciūt . Sic enim quod p̄fecto vtile est . multi v̄itatis p̄dicatores sūt . nec tñ multi m̄gri h̄ vnus veri magistri idipm dicant omēs . et nō sint in eis scismata . Nec deterrēdi sūt isti . voce ieremie p̄phete . per quē deus arguit eos q̄ furatur verba eius . vnusquisqz a pximo suo . Qui enī furant̄ . alienū auferūt . verbū autē dei nō est ab eis alienū . qui obtemperant ei . Potius que ille dicit aliena sūt . qui cū bene dicat male viuūt . quecūqz enī bona dicit . eius excogitari vidētur ingemo . sed ab eius moribz aliena sūt . Eos itaqz dixit deus furari v̄ba sua . qui boni volūt videri loquēdo que dei sūt . cū mali sint faciendo que sua sūt . Nec sane ipi dicūt bona que dicūt h̄ diligenter attendas . quō enim dicūt verbis . qd negant factis . Non enī frustra de talibz ait ap̄lus . dicitur se nosse deū . factis autē negant . Modo ergo quodaz ipi dicūt . et rursū aliquo modo ipi nō dicūt . vtrūqz enī verū est qd v̄itas ait . de talibz enī loquēs . que dicūt inquit facite . que autē faciūt . facere nolite . hoc est . qd ex ore illoz auditis facite . qd in ope videtis facere nolite . dicūt enī inquit et nō faciūt . ergo quāuis nō faciāt tamē dicūt . Sed alio loco tales arguēs . p̄p̄cite inquit . quomō potestis bona loqui cū sitis mali . Ac per hoc et ea que dicūt quādo bona dicūt nō ipi dicūt . volūtate scilicet et ope negādo qd dicūt . vnde contigit . ut homo disertus et malus . sermonē quo v̄ritas p̄dicetur . dicendū ab alio nō diserto sed bono ip̄e sponat . qd cū fit . ip̄e a seip̄o tradit alienū . ille ab alieno accipit suū . Cū vero boni fideles bonis fidelibz hanc operam amendant . vtrūqz sua dicūt . quia et deus ip̄oz est cuius sūt illa q̄ dicūt . et ea sua faciūt . que nō ipi sponē potuerūt . qui secūdū illa cōposite viuūt . Sive autē apud pplm . siue apud quoslibet iam iamqz dicturus . siue qd apud pplm dicendū . vel ab eis qui voluerint et potuerint legendū est dictaturus . orat . ut deus h̄monē bonū det in os eius . Si enī regina orauit hester . pro sue gentis salute temporalī locutura apud regē . ut in os eius deus agruū h̄monē daret . quāto magis orare debet . ut tale munus accipiat qui pro eterna hominū salute . in verbo et doctrina laborat . Illi vero qui ea dicturri sūt que ab alijs acceperūt . et anteq̄ accipiant . orent pro eis a quibz accipiūt . ut eis detur qd per eos accipē volūt . et cū acceperint orent .

.C 6.

.Ch.

.C 7.

.C R. ut bñ et iphi pferant. et illi ad quos pferūt sumāt. Et de p̄spero exitu dcomis eidēz gr̄as agant. a quo id se accepisse nō dubitat. ut quī gliatur in illo glietur. in cuius manu sūt ⁊ nos et sermones nr̄i.

.C L. Longius eūahit liber hic q̄s volebā. quāqz putaueraz. s̄ legēt vel audienti cui gr̄atus ē. longus nō est. Cui aut longus ē. per ptes eū legat. qui h̄re vult cogitū. Quē vero agnitiōis eius p̄iget. de longitudine nō querat. Ego tñ dño nr̄o ihesu xp̄o gr̄as ago. q̄ in h̄is quatuor libris. non qualis ego essem cui multa defunt. s̄ qualis esse debeat q̄ in doctrina sana id ē xp̄iana nō solū sibi s̄ et alijs etiā laborare studet. quātulacūqz potui facultate differui. **Explic̄ q̄rtus de doctrina xp̄iana. beati Augustini episcopi.**

Accendit auditorum mentes. ardentem dicere suae pronuntiare. par
tet sub litteris. 3. ante medium. A R. in fine. et. b R.
Aclamatio auditorum. sub sermone olim fieri solita. b Q. versus fi
nem. b R. circa medium. b V. circa medium et versus finem.
Agenda a fidelibus. non solum docenda sunt. sed optz etiam ipsos auditores ad
huius agenda mouere et flectere. infra in finis. flectere. mouere. auditores.
Alternatio uocis in pronuntiendo. infra uarietas dicendi.
Alternatio uariatio ac permixtio trium generum dicendi. b O. b P.
. b Q. per totum.
Ambonis magna dignitas et auctoritas. C D. circa medium.
Animum ad deum leuare debet predicans antequam incipiat dicere suae
pronuntiare. A R. C J.
Arduum est opus et officium predicationis. A P. in medio. A R.
ante medium.
Ardenter dicere uel pronuntiare. mentes accendit auditorum. hic
supra accendit. infra pronuntiatio.
Artes predicandi studium. non est negligendum. A L. A M. A R.
per totum
Auditores quomodo sint docendi. infra docere. quomodo delectandi
infra delectare. quomodo flectendi infra flectere. mouere.
Audiendi sunt etiam. male uice predicatorum. b 2. C D.
Auditorem beniuolentia captanda est. C. h.
Auxilium diuinum implorandum est. J. C J.
Beniuolentiae auditorum captatio. C. h.
bona uita predicantis. pre cunctis alijs plus mouet. b 2.
bone uice predicatorum. C E.
Cathedra ecclesiasticae doctrine. quante sit auctoritatis. C D.
Cathedra ecclesiastica. cogit in ea docentem. bona docere. C D.
Captatio beniuolentiae auditorum. C. h.
Celsa quid sint. O. post medium
Circuitus quid sit. O. post medium.
Clare ualde debet loqui predicans. ut possit etiam a rudibus intel
ligi. 2. A b. A C.
Climax quid sit. O. ante medium.
Clausula nullo. diuino eloquio desunt. A V. ante medium. et. A 3. in fine.
Cognita inculcanda non sunt. A D. ante medium.
Colores et ornamenta ethice artis. in sacris scripturis esse inueniunt. R. O.
Cola siue colon quid sint. O. post medium.
Commotio animi auditorum. que per grande genus fit. non est
diu continuanda. b O. circa medium.
Commotio animorum. fit per grande genus. h. in fine. A F. in fine.

19

et. b O. ante mediu.
 Condensio sufficiens ad ruditatem auditorum. s. A b. A C.
 Contendere verbis quod non debet predicans. quid sit. C F.
 Cura docendi qd agere et qd omittere debz. s. A b. A C et. A D. A S.
 Delectandi sunt auditores. A f. A h. b X. in fine. b 2. circa finem.
 Delectandi qd auditores amplius sint. A f. post pn. A G. post mediu.
 Delectatio in temperato genere principatum tenet. b 3. in fine.
 Dicendi modus studio comparandus est. D. A R. versus finem.
 Dicendum est sapienter in ecclesia. J. R. C F.
 Dicendi genus triplex. A O. A S. infra genus.
 Dicendi modus delectat. A D. in medio. A f. dupliciter.
 Dicendi modus flectit. A f. dupliciter.
 Difficilia. omni rudi populo sine necessitate nunquam dicantur. s. in medio.
 Discenda sunt. tam docenda. qm modus et facultas dicendi. A R.
 Docendi precepta danda sunt predicare volentibus. A L. A M. A N.
 Docendi modus aptus. h. circa mediu. s. A b. A C. A D. A E. A S.
 Docendum est sapienter in ecclesia. J. et. R. et. C f. in fine.
 Docendi sunt prius auditores. qm ad agendum mouendi. A G.
 Docere recte volens. que facere. et que vitare debet. h. s. A b.
 A C. A D. A E. A S.
 Doctor fidelis et diligens. que facere et que vitare debet. ibidem.
 Doctor ecclesiasticus. qd an oculos precipue habeat debz. A L. an mediu.
 Doctoris ecclesiastici regula notabilis. h. a principio. A L.
 Doctoris ecclesiastici opera siue officia varia et diuersa. h. per totu.
 A f. per totum. A Q. post mediu. A S.
 Dulcedo salutaris est in diuinis scripturis. L. versus finem.
 Ecclesiasticus doctor. hic supra doctor. infra predicator.
 Ecclesiastice sedis siue cathedre dignitas vel auctoritas. C D.
 Ecclesiastice doctrine excellentia. A P. in medio. A R. ante mediu.
 Ecclesiastica eloquentia. hic infra eloquentia.
 Eloquentia ecclesiastica studio comparando est. D. A R. in fine.
 Eloquentia ecclesiastica. quom discenda sit et assequenda. F. G. L.
 Eloquentia diuinam scripturam sequitur. N. in fine.
 Eloquentissima est diuina scriptura. M. N.
 Eloquentia diuine scripture non humanitus sed diuinitus inuenta est. s.
 Eloquentia prophetalis. S. X. s.
 Eloquentie ornamenta. et rethorici colores in sacra scriptura inueniuntur. N. O. Q. R.
 Eloquentie vniuersale officium et finis. b T.
 Eloquentie secularis precepta. hic non traduntur. b.
 Eloquentia sine sapientia siue scientia periculosa est. et cauenda. J.

Eloquens ecclesiasticus quo modo dicere debet. A F. A R. in principio.
Eloquentis tria opera precipua. A F. A G. A H.
Eloquenter et sapienter dicere. quomodo expedicius discendum sit. L.
Eloquenter et sapienter dicere. quid sit. C F. circa finem.
Eloquentie exempla in claris sanctorum litteris inuenta. nobis sunt
imitanda. sed obscura minime. 7. 2. in principio
Euidencia quanta docendum sit. A b. A C.
Expositores diuorum eloquiorum. quibus clari esse debet. 2. A b. A C.
Excusant se laici. per predicatorum male vitam. C D. versus finem.
Falsa in ambonem dicere quibus cauendum. A H. versus finem.
Facultas dicendi studio comparatur. D. A R. versus finem.
Falsa eloquenter dicentes miserandi sunt. C F. in fine.
Facilitatio dicendorum. 2. A b. A C.
Figure non minus late adducantur. b F.
Figurative locutiones in diuinis scripturis habentur. S.
Flectere etiam oportet. auditores. A F. A G. A H.
Flectere. quibus. et quando opus est. A G. post principium. A H.
post principium. et. A S. in principio. b 7.
Genus triplex dicendi. A O. A S.
Genus dicendi quodlibet. qualia verba habere debet. C F. in fine.
Genus quodlibet ubi quando et ad quid utendum sit. A S.
Generum trium quodlibet. quale modum dicendi habere debet. J. b R. C F. circa finem.
Genus unum plus. aliud minus altero indiget. b O. b P. b Q.
Genus in quocumque. tria intendenda sunt. b X. et consequenter usque. b 2.
Genera illa tria dicendi aliter in ecclesiasticis quam in forensibus
negociis. habere se debent. A P. A Q. A R.
Genera illa tria permiscenda sunt. et quomodo. b O. usque. b R.
Generum illorum trium exempla. ex sancti pauli epistolis. A T. usque
b E. Item exempla ex cipriano et ambrosio. b E. usque. b O. per totum.
Genus submissum. infra submissum genus. multa de hoc.
Genus temperatum. infra temperatum genus. multa de hoc.
Genus grande. hic infra grande genus. multa de hoc.
Gloria tota in opere predicacionis deo tribuat. A R. A M. A R. C R.
Gloriandum non est in lingua. S. b S.
Gradatio quid sit. O circa medium
Grandis dictio siue grandiloquium. accendit mentes auditorum. 3.
ante medium. A R. in fine. et. b R.
Grandia non semper sunt granditer dicenda. A S.
Granditer dicere. quando sit opus. A H. in principio. A S. post prin-
cipium. b S. in principio. b 7.
Grandis dictionis efficacia. A R. in fine. b Q. in fine. et. b R.

20

Grande genus. quomodo a temperato distet. A S. A 2.
Grande genus. lacrimas educit. b Q. in fine. b R. in medio.
Grande genus. commouet animos. A F. in fine. A G. in principio.
b O. ante medium.
Grande genus. ornatu capit. h. cu no requirit. A 2. A 3. b C. b D.
Grande genus. violentu est animi affectibz et impetu suo feret. A 2.
Grande genus. diu continuandum non est. maxime solum. b O.
Grande genus diu exercendum. aliorum generum interpositione
necessario misceri debet. b O. in fine.
Grandis generis efficacia. hic supra. grandis dictionis.
Grandis generis qualitas. A 2.
Grandi in genere. quid caute seruandu sit. b O. in medio et in fine.
Gradit' dicenda. in aliqua sui pte no gradit' dicant'. b P. an mediu.
Granditer etiam dicendum est aliquando. de rebus in se paruis.
A P. versus finem. A Q. in fine. A R. per totum.
Grates deo referende sut post fine sermonis. b R. versus fine. C R.
Ignari indoctiqz predicatoris. etiam si eloquentes fuerint peric
culosi sunt et cauendi. J.
Ingenu bonu assequit' eloquentia sine pceptis artis rethorice. f. l.
Inculcanda no sut cogita. siue nuc satis intellca. A D. an mediu.
Intelligibilis per oia loqui debet pdicās. 2. A b. A C. b X. in fine.
Inspiciens eloquentia cauenda est. J.
Iusticia. etiam que circa paruas res geritur. magna est. A P. post
medium. A Q. in fine.
Laici in malefactis se excusant. per mala vitam pdicatoru. C D.
Lacrimas puocat grandis dictio. b Q. in fine. b R. in medio.
Lacrimae. iudicium sunt victorie. b R. in medio.
Laudationes et vituperationes. ad genus temperatum pertinent.
A S. in principio. b S. post principium.
Locutionis siue sermonis variatio. infra varietas.
Magnum est opus et officium predicationis. A P. in medio.
A R. ante medium.
Magnarum reru dictor est pdicans ibidem. et A S. in principio.
Magna non semper granditer sunt dicenda. A S.
Magna sut pene omnia. que in pdicacoe dicunt'. A P. in medio.
Magnis de rebus. iam submisse. iam temperate. iam granditer.
dicendum est. A S. ante medium.
Male vite predicatoris. etiam sunt audiendi. ymmo etiam vtili
ter audiuntur. b 2. C D.
Male vite predicatoris. quo modo sunt nocui. C D. in fine.
Membra quid sint. O. post medium.

Modus dicendi supra docendi modus.
Modus aptus docendi supra docendi modus.
Modus dicendi accendit. delectat. flectit. et mouet. ut patet in eis-
dem terminis iam nominatis. et supra dicendi modus.
Mouet optz auditores. et qñ 7 q̄ mō. h. post mediū. A G. in pñ. b 2.
Mouens auditores precipue. b 2. in principio.
Mulierum se fucantiū grandis reprehensio. b L. b M.
Narratio ad docendū requiritur. h. ante mediū.
Negligendus nonnūquam est ornatus. A b. in principio.
Nota prius. etiaz cū delectatione audiūtur. A D. post mediū.
Numerose clausule. diuisio desūt eloq̄o. A Y. añ mediū et. A 3. in fine.
Obedienter audiri faciens predicantē. precipue. b 2. in principio.
Obscure locutionis canonicorū auctorū quatuor cause. 7.
Obscuritas diuinā scripturā. M. in fine. S. in principio. 7.
Obiectōmbz tacitis. quō in p̄dicacōne obuiandū sit. A S. in fine.
Officia predicantis multa et diuersa. hic infra Opera.
Officiū predicacōnis arduū est. supra arduū.
Opus p̄dicacōis aggredi debz. q̄ nouit sapient' dicē. J. in principio.
Opera tria p̄cipua p̄dicatis sine eloquētis ecclesiastici. A F. A H.
Opera predicatori incumbētia diuersa et multa. h. A F. per totum.
A h. A Q. versus finem.
Orandū est ante sermonis aggressum. A R. ante mediū. C J.
Oracōibus deuotis. conetur a deo obtinere quod predicans vult
efficere in auditoribus. A R. ante mediū. C J.
Ornatum qualem. non debet habere verbum dei. A J.
Ornatū requirit temperatū genus. infra temperatū genus.
Ornamenta et colores rethorici in scripturis sanctis sunt. R. O.
Ornatus negligentia diligens. in docendo. A b.
Permiscenda sunt genera dicendi. b O. vsqz b R.
Periodus quid sit. O. post mediū.
Predicator qualia in ambone dicere debet. A h. in fine. A R. in pñ-
cipio. C f. circa finem.
Predicatorē loqui oportet precipue sapienter. J. ante mediū.
Predicator non solū sapienter. sed etiam eloquēter dicens. plus
proficit et prodest auditoribus. L.
Predicator q̄z clarus et planus esse debet in dicendo. 2. A b. A C.
Predicator. que obseruare et que vitare debet in docendo. sup̄ docē.
Predicantis tria opera p̄cipua. hic supra opera tria.
Predicatoris multiplicia et diuisa officia sine opera. hic sup̄ opera.
Predicatores bone vite. b 2. in principio. C E.
Predicatores male vite. b 2. C D.

21

Predicatoris bona vita. pponderat cuiusq; graditati dicēdi. b. 2.
Predicatoris fiducia vel confidentia. in quo esse debet. A R.
Pretermittēda sūt que a omni p̄lo intelligi nō possunt. 2. in medio.
Pro desse et proficere facit verbum dei. ipse deus. A R.
Prohemio sermonis quid faciendum sit. C.
Prophetarum dulcis obscuritas. S.
Prophetarum eloquentia. S. X. 3.
Prodesse omni modo debet predicans. I. ante medium.
Pronūciandi modus hic traditur. A.
Pronūciare. quidā apte possunt. h. nō inuenire pnūcianda. C G.
Pronūciatio ardens vel feruens. accendit mentes auditorum. 3.
ante medium. A R. in fine. et b R.
Qualitates diuerse dictionis. I. in principio.
Questiombus tacitis. quomodo obuiandum sit. A T. A S.
Questiombus incidentib; obuiādo. quid cauēdū sit. A S. in medio.
Recapitulatio totius sermonis qualis esse debet. A E. ante mediu.
Rethorice mundane precepta. hic non traduntur. b.
Rethorice artis ornamenta et colores. diuinis scripturis non desūt.
R. O. Q. R.
Res magne non semper sunt granditer dicende. A S.
Res eadem magna. iam submisso iam temperato iam grandi ge:
nere dicendi indiget. A S. ante medium.
Retrahē volēs auditores a ḡu malo. dicē deb; gradit. A S. in fine.
Sapienter in ecclesia dicendū est. I. in principio. R. C F. in fine.
Sapienter dicere quis solet vel potest. R.
Sapienter dicere volenti. quid opus est. R. per totum.
Sapienter simul et eloquenter dicere. quomodo discendum sit. L.
Sapientissima simul et eloquentissima est diuina scriptura. M. R.
Sancti auctores nostri canonici. taliter locuti sunt. qualiter eos et
non aliter docuit. M. in medio.
Sancti auctores canonici. in quibus et in quibus non. sint a nobis
imitandi in dicendo vel docendo. 2. 2.
Sancti viri. cur aliqui sed tamē raro. discretissime locuti sunt. M.
Sacra scriptura. hic infra scriptura diuina.
Scriptura diuina sapientissima est et eloquentissima. M. an mediu.
Scriptura diuina. ornāta 7 colores hab; artis rethorice. R. O. Q. R.
Secularis eloquentie nimia suauitas. grauitati ecclesiastice nō pla
cet nec delectabilis est. M.
Studēdus ē a p̄dicare volētib; dicēdi modus. D. A R. vsus finē.
Studiū diligens p̄dicatū. tam circa docenda. q̄ circa modū dicē
di et docendi. negligi nō debet. p̄pter fiduciā in deū. A L. vsq; A O.

Suauitas mūdane eloquentie. hic supra secularis.
Suauitas dictionis delectat. A F. post medium.
Suauitas nulli generi deesse debet. b X. in fine.
Suauitas dictionis retinet auditores. A F. post mediū. b X. in fine.
Submissum genus solum. diuicius tolleratur. b O. ante medium.
Submissuz genus. docē habz. A O. A S. a pñcipio. b G. a pñcipio.
Submisso genere alia duo indigent. b P. in medio.
Submisso genere. questionū vincula soluenda sūt. b P. in medio.
Submissuz genus ista respicit. que. ad docendū conferūt aut requi-
runtur. de quibus supra. docere recte.
Submissum genus ornatur non requirit. A S. post mediū. b G. in
principio. b P. post medium.
Tenēdi p qd snt auditōes i fmōe. A F. post mediū. b X. in fi. b 7.
Tpatū genus delectat. b Q. in medio. b S. an mediū. b 3. in fine.
Temperatū genus ornamenta requirit. b 3. C F. in fine.
Temperatū genus. grande non requirit nec eo indiget. b Q.
Temperatū genus raro indiget submisso. b Q. in principio
Tpatū gen? . quō etiā interdū aliq mō mouet. b S. an mediū 7 in fiē.
Temperati generis finis. p̄dicatozibz siue eccl̄asticis eloquentibz
alius esse debet. q̄ mūdanis eloquentibus. b S. in fine. et. b S.
Temperato in genere principatū tenet delectatio. b 3. in fine.
Varietas dicendi. I. in pñcipio. A D. in pñ. b O. in pñ. b R.
Variāda alternāda 7 permiscenda sūt tria genera dicendi. b O.
vsqz. b R. per totum.
Verbis in diuinis. veritas plus amanda est q̄ verba. A E. vsus
finem. C E. post medium.
Vera omni mō dicatur in fmone et iusta. A H. in fine. A R. in pñ.
Verbis minus integris interdum dicendū siue loquendū est. solū
ut integre res dicatur et intelligatur. A C.
Verbis interdum vulgi more vtendum est. A b. ante medium.
Verbis contendere. quid sit. C F. ante medium.
Veritas in diuinis scripturis plus amanda est q̄ verba. A E. ver-
sus finem. C E. post medium.
Veritas pateat placeat et moueat. C F. ante medium.
Verba qualia qdlibet genus dicendi habē debet. C F. versus finē.
Vite bone smiliter vite male predicatores. supra predicatores.
Vita bona p̄dicatis. maius pondus habz ut obedient audiat. b 3.
Vita mala p̄dicatis. v̄bū dei siue veritatē dēpni facit. C D. in fine.
Victorie iudiciū. lacrimę sūt audientū. b R. in medio et in fine.
Virginitatis laus magna. b h. b 7.
Virginitatis laus magna. b h. Explicit tabula.

De rebus propriis...

Quare in his... et colligendum... et laudem...

Docet

Quare in rebus... et colligendum... et laudem...

De rebus propriis...

Quare in rebus... et colligendum... et laudem...

Docet

Sub his... et colligendum... et laudem...

8.0

De tribus precipuis operibz predicatoris.

Docere

Quare. ut instruat. **A** h. ad intelligendum scz et sciendū. necessaria saluti idest credenda et agenda.

Qualia. **A** h. in fine. **A** R. in principio. **C** F. circa finem et ante mediū.

Quō. oīno intelligent' clare et euident'. dimissis difficilibz. nisi qd urget at ut a lra. 3. vsqz **A** F. per totū. quibz ad de. **h.** ante mediū. et. **A** S.

Predicator siue elo-
quēs ecclesiasticus
debz suos auditoēs

Delcāre

Quare. ut teneat ad audiendū. ne scilicet a sermone defluant. **A** F. post mediū. et. **A** h. in principio. **b** X. in fine. **b** 7. in fine.

Quando. ut frequenter. et in omni genere dicendi aliquo mō. **b** X. in fine. **b** 7. post mediū.

Quo mō. et quibz medijs. Suauitate d'comis. **L.** an mediū. **b** X. in fiē. Varietate dicēdi. **b** O. atz decēti ornatu. ut capi. scdo. Et ec sic signat ter. ut adiectiuis d'comibz. q̄ ad sententiā referūt. q̄si dignis coloribz s'bstātua depingant' ne locutio. q̄i quadā nuditate d'ceptibilis hēatur

Flectere

Quare. ut vincat siue moueat ad agēdū **A** F. post mediū. **A** G. **A** h. in p̄i.

Quando. Tunc scz. ut. **A** G. circa p̄icipiū. **A** h. in p̄ici. **A** S. in p̄ici. **b** 7. Granditate d'comis. **A** S. statū post p̄i. et in fi. **b** S. in p̄i. **b** 7.

Quō. Ardenti pronunciatōe. 3. ante mediū. **A** 7. post mediū. Medijs q̄ alijs adh' mltis. ut. **h.** in fi. **A** F. cū fi. **A** Q. vsus fi.

Sub hic annōtis remissionū locis. inuenitur quez qualia. ad quodlibz hoz trūm operum predicantis spectent et pertineant rē.

Nota aut. q̄ quicqd. de quocūqz p̄cto. in loco vnius remissionis nōn satis plene ac sufficienter inuenit' in alio vel alijs. etiam videndū est locis. sic et smgula in vnu collecta vel coniuēta. amplius sufficient' rē.

De tribus generibus dicendi quibus uti debet predicatoz.

Submissus

Sibi. qñ. et ad quid utendū. **A** **O** in fine. **A** **S** in principio. **b** **G** in principio. **Q**ualem modum dicendi habere debet. **J** in principio. **b** **R**. **b** **P** in medio. **Q**ualia vba hñe debz. **C** **F** in fine. q̄ sufficiētia. **S**z q̄ om̄ino clara et intelligibilia ac nō. et ob hoc interdū minus ornata. minusq̄ intēḡ. **a**. **A** **b**. **A** **C**. **S**olum. diuicius ceteris tolleratur. **b** **O**. ante medium.

Ben^o dicēdi

temperatū

Sibi. quando. et ad quid utendū. **A** **O** in fine. **A** **S** in principio. **b** **P** in fine. **Q**ualem modum dicendi habere debet. **J** in principio. **b** **R**. **b** **z** in principio. **Q**ualia verba habere debet. **C** **F** in fine. **O**rnatum plus ceteris requirit. **b** **z**. **C** **F** versus finem.

grande

Sibi. qñ. et ad qd̄ utendū. **A** **O** in fi. **A** **S** in pñ. et in fi. **b** **S** mox post pñ. **b** **z**. **Q**ualem modum dicendi habere debet. **J** in principio. **A** **z**. **b** **R**. **Q**ualia verba habere debet. **A** **z**. **C** **F** in fine. **S**olum. minus ceteris diu tollerari potest. **b** **O** in medio. **D**iu utendū. alioz generū est interposicōe variandū et miscendū. **b** **O** in fiē.

Tria hec genera. quō sunt pmiscenda. alternanda et varianda. a B O. vsqz B R.

**Ad oīa tria gñā
oseqñt̄ ptinētia.**

Exordū sine p̄miū p̄mittē. **D**e q̄ aliqd̄ s̄b. **C**. et. **h**. **R**ccitatē aut̄ vide alibi. **A**uditores aliquo modo delectare. **b** **X** in fine. **b** **z**. post mediū et ut in p̄ma figura sub termino delectare. **T**ria hec simul intendē p̄posse. qui habent. **b** **X** in pñ. et sequēter vsqz **b** **z**. **V**ocem variare et alternare. cū moderamine. **b** **O**. paulo post principium. **N**on nisi ad ambonē ptinētia dicē. **A** **h**. in fiē. **A** **R**. in pñ. **C** **F**. circa finem. **C**onueniēt̄ et modeātō uti tardiloq̄o. qd̄ ex alijs h̄ dictis augustim^o p̄suppōit̄ **C**astis et examinatis uti eloquijs p̄pter operis huius arduitatē. de qua. **A** **P**. **A** **R**. et p̄pter loci dignitatē et auctoritatē de qua. **C** **D**.

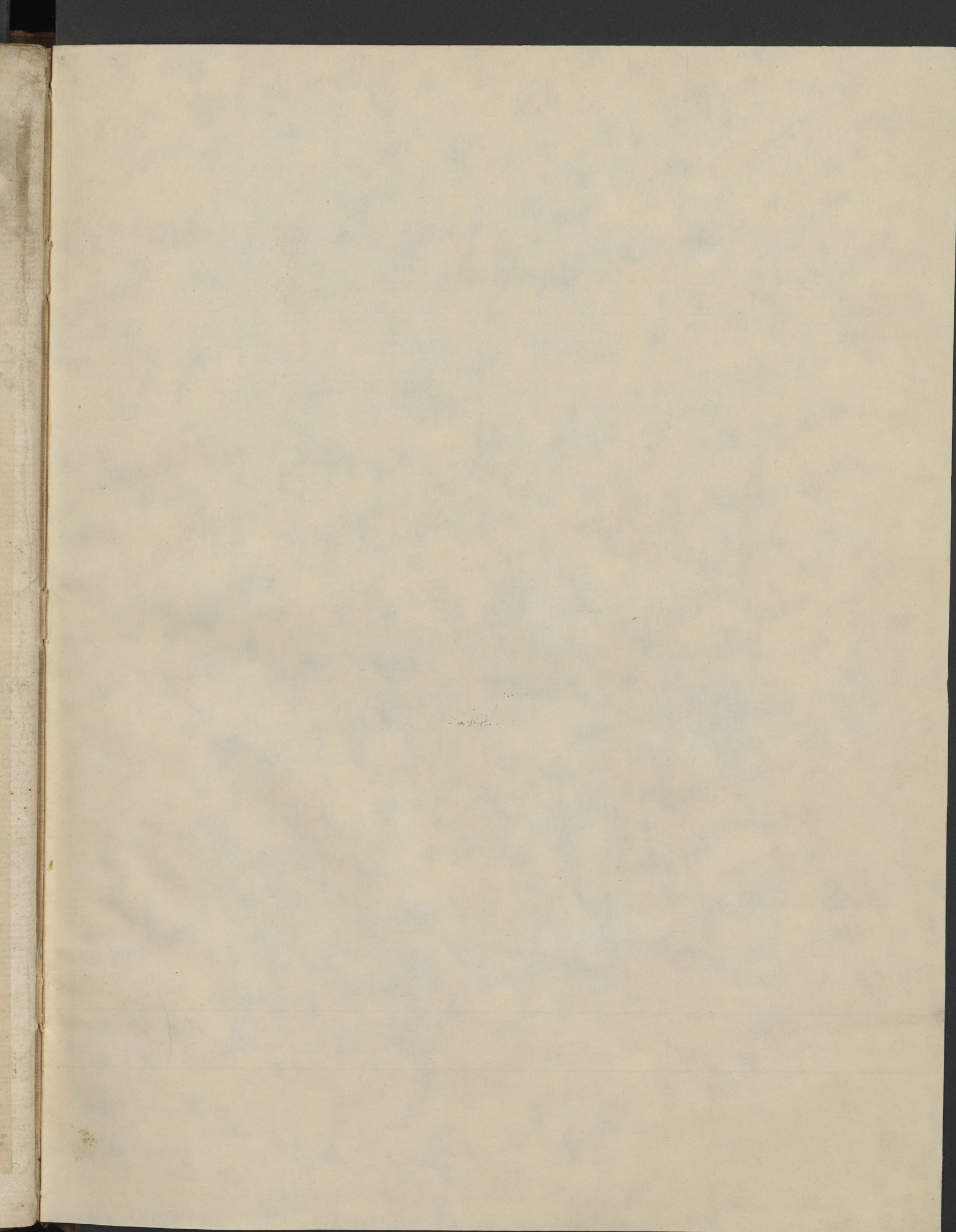
Quo modo hec tria genera. se habeāt ad tria opera precipua predicantis. de quibz in p̄ma figura habetur. facile patet de primo et tercio. tam generibz q̄ opibz. **S**z de scdo nō similiter. p̄pter **b** **X** in fiē. **b** **z**. in fiē. **b** **z**. post mediū.

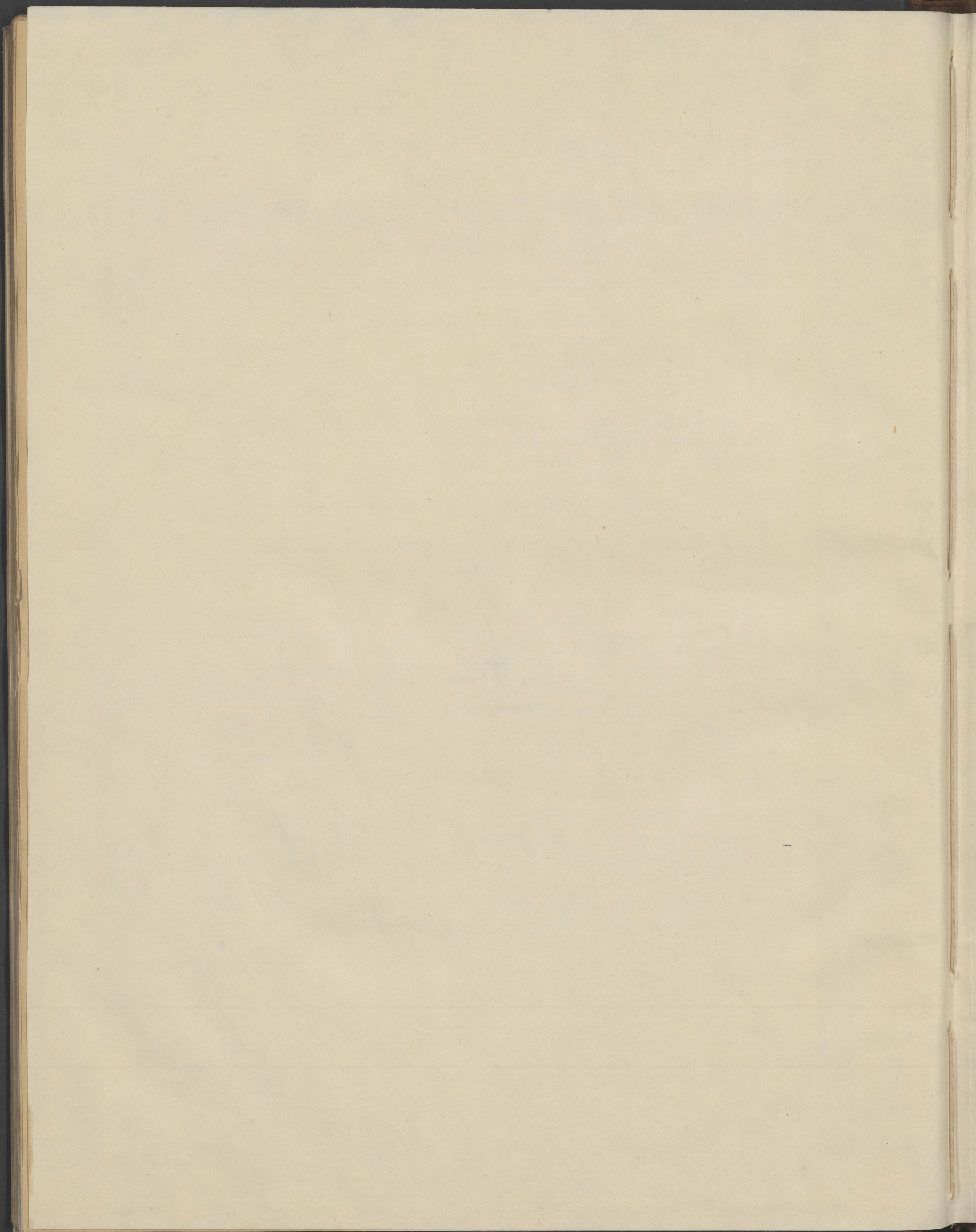
Adhuc plura de illis tribz generibz. vide. in tabula libri. s̄b l̄ris et termis suis ubi **S**ubmissum genus. **T**emperatū genus. ac **G**rande genus habentur et c.

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

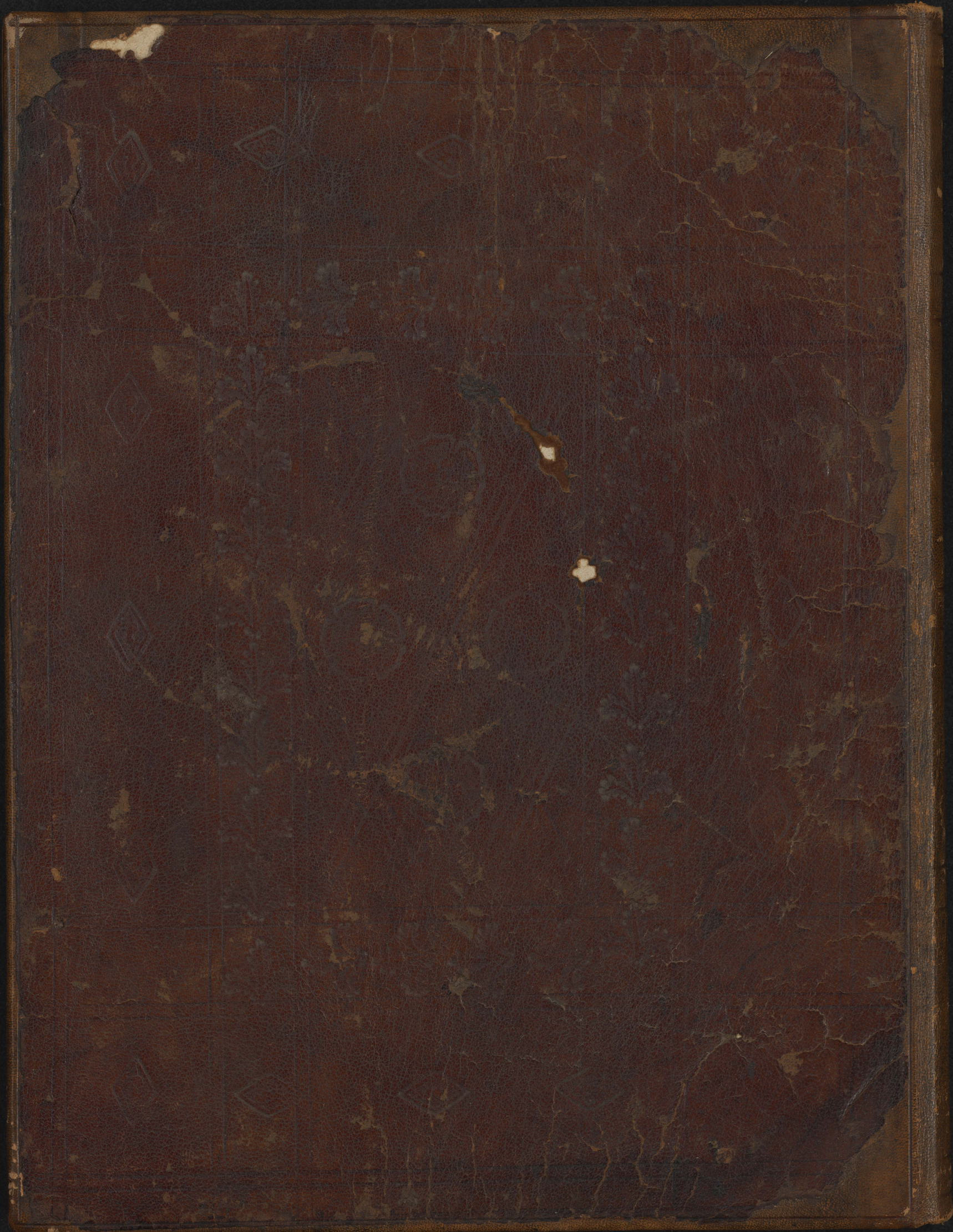
Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.

Biblioteka Jagiellońska
51470016046

AUGUSTINUS

DE ARTE PRAEDICANDI